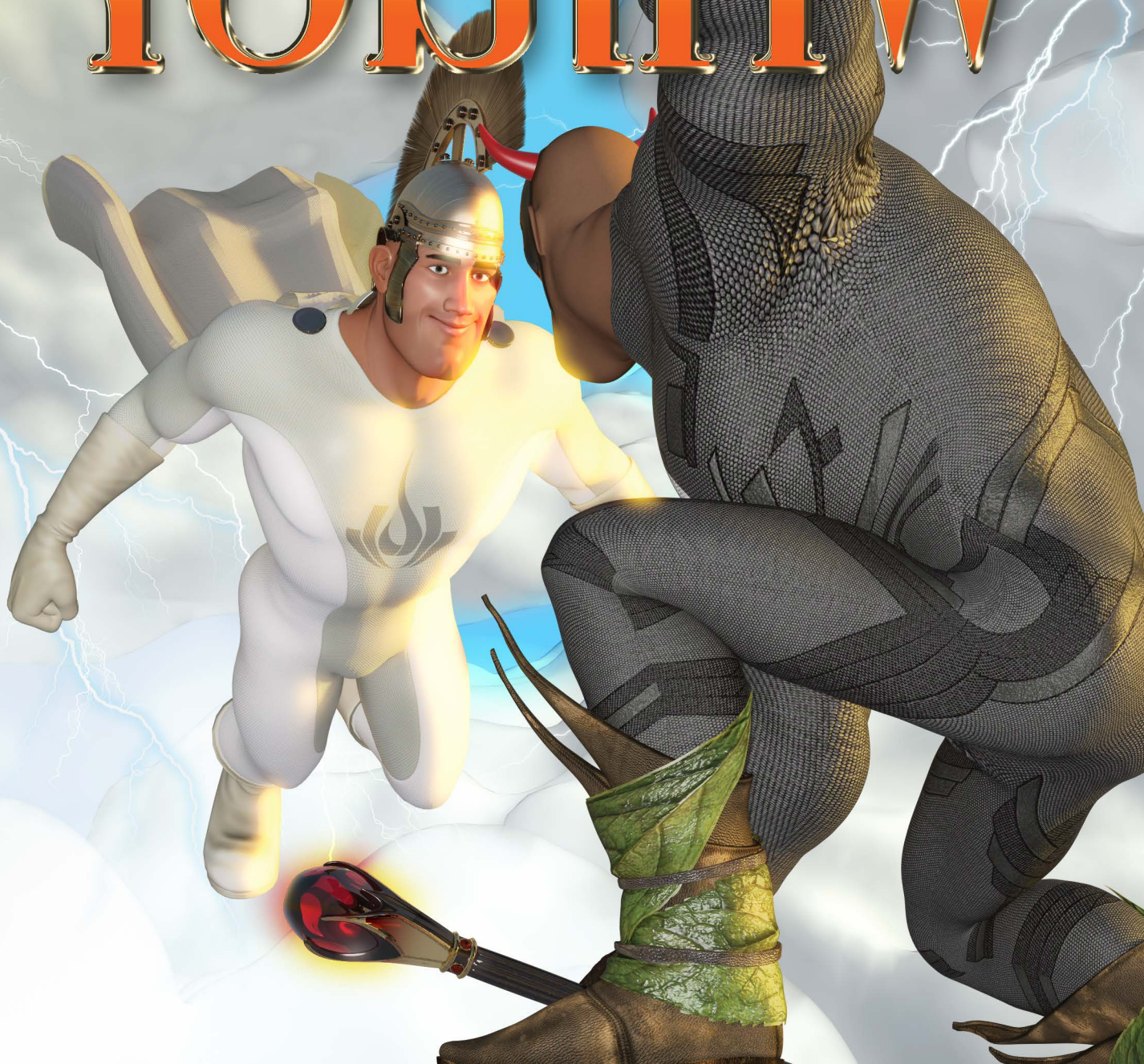

เครื่องมือเลียงลูก
ช่วยให้ลูกเห็นภาพอารมณ์
ที่เกิดขึ้นจริงในตนเอง
และเก่งพอจะเลือกอารมณ์ที่ดีที่สุด
ให้ตัวเองลูกตั้งแต่วินาที ๕ ขวบ!

จอมเทพ

โอบอุ้ม

ผู้เขียน : **ดั่งตฤณ**

ที่ปรึกษาใหญ่ : อัคระ ไมตรีเวช

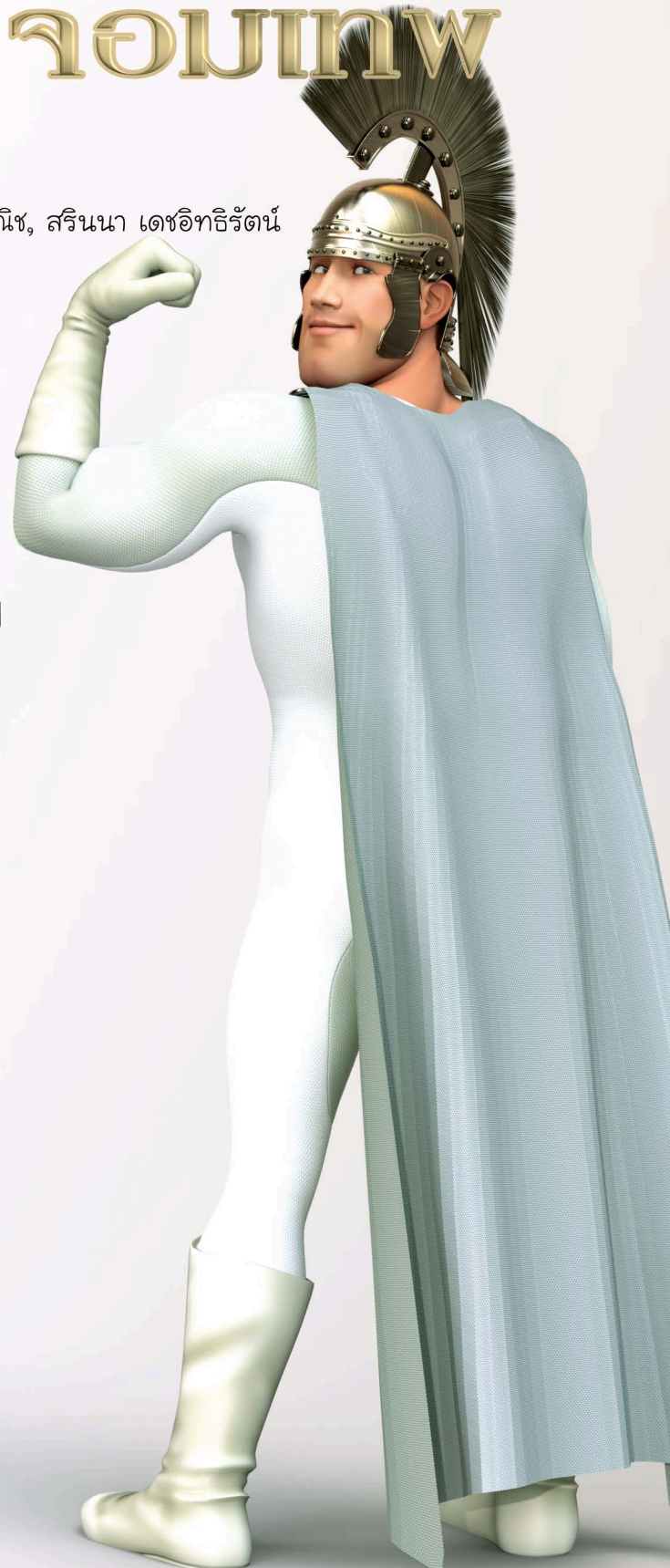
บรรณาธิการ : ณิชฎา ไมตรีเวช, เกสรา เต็มสินวาณิช, สรินนา เดชอิทธิรัตน์

รูปเล่มและภาพ : ศรันย์ ไมตรีเวช

ออนไลน์ : บริษัท ฮาวฟาร์ จำกัด

จอมเทพจะมีตอนใหม่
ออกมาอย่างน้อยเดือนละหนึ่งตอน
และโฆษณาจะติดอยู่กับตอนนั้นตลอดไป
กับทั้งเลือกได้ว่าจะทำมาเอง
หรือให้เราทำเป็นการ์ตูนให้

จอมเทพ

ลงโฆษณา

(082) 419-9595

drkookkai@gmail.com

LINE @howfarbooks

សាស្ត្រប័ណ្ណ

គំរោង ៤

គំរូឋិបដ ៥

ឧបាស័ក្ខ ៦

បិណ្ឌ ១៨

បិណ្ឌិខណ ៣៧

បិណ្ឌិកេស ៦០

បិណ្ឌលត័ ៨១

បិណ្ឌក័ ១០២

បិណ្ឌុស័ ១២៣

ឋិបាឋប គុណដៃប ១៤៣

คำนำ

รากฐานชีวิตของพวกเรา
สร้างจากนิทานพ่อฝัน
แต่พ่อโตขึ้น กลับถูกตำ
หาว่าชอบพ่อฝัน
ไม่ยอมรับความจริง

เครื่องมือเลี้ยงลูก
ที่เห็นผลได้
ภายในอาทิตย์เดียว

นิทาน 'จอมเทพ'
ช่วยให้เด็กเห็นภาพ
อารมณ์ที่เกิดขึ้น
กับตัวเขาจริงๆ

ขอแค่
เล่าทุกคืน
คืนละเรื่อง

คุณรู้...
การสู้รบในหัว
ราวสองคนในร่างเดียว
เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริง
กับตัวพวกเราทุกคน

จะดีไหม
ถ้าให้ลูกโตไปกับนิทาน
ที่ชวนให้ช่างคิดช่างฝัน
แต่ไม่แพ้ฝัน?

เล่าจบ เรื่องไม่จบ
คุยกับลูกต่อกีฬากับ
เรื่องของเขาเอง
ผ่านตัวละครในนิทาน
ลูกจะเข้าใจง่ายสุดฯ

จะดีไหม
ถ้าคุณช่วยให้ลูก
รู้ความจริงในตัวเอง
เร็วกว่าคุณ?

คนคนหนึ่งจะเข้มแข็ง
ถ้าเลือกอารมณ์
ที่ดีที่สุดให้ตัวเองได้
ตั้งแต่ตัวยังน้อย!

คุณเองจะเข้าใจลูกมากขึ้น
จากการจำตัวเองในวัยเด็กได้ดีขึ้น!

วิภาดา

ธันวาคม ๒๕๖๑

คำนิยมจากคนเข้าใจเด็ก

จากประสบการณ์เป็นจิตแพทย์เด็กมาประมาณ ๑๐ ปี ผมเชื่อว่าหนังสือเล่มนี้สามารถช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ตัวเองได้จริง เพราะแม่ตัวการ์ตูนเป็นเรื่องสมมุติ แต่ก็โยงเข้ากับอารมณ์จริงๆของเด็กได้ กระตุ้นให้นึกถึงเรื่องราวดีที่เคยเกิด และจะเกิดกับตัวเองได้

จุดแข็งของหนังสือ คือการสร้างภาพผี ภาพเทพ ขึ้นมาแทนอารมณ์ อันเป็นนามธรรม จับต้องยาก เข้าใจยาก บอกกล่าวให้เข้าใจตรงกันได้ยาก พอเด็กเห็นอารมณ์ตัวเองเป็นภาพ ก็เกิดความเข้าใจ เกิดความรู้จักตัวเอง และนำไปสู่การรู้วิธีจัดการกับอารมณ์ต่างๆของตนเองได้จริง ทั้งวันนี้และวันหน้า

นายแพทย์ ธีนวรจันท์ บุรณสุขสกุล
จิตแพทย์เด็กและวัยรุ่น ผู้เชี่ยวชาญ Mind Center

นับเป็นเรื่องทำทนาย ที่ผู้เขียนนำเสนอ ‘เครื่องฉายภาพอารมณ์’ เพื่อช่วยให้เด็กๆได้เห็นตัวเอง รู้จักตัวเอง รวมทั้งเรื่องทางใจที่เห็นด้วยตาเปล่าไม่ได้ ดิฉันคิดว่าเด็กๆจะระลึกถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้จากนิทานเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์เหล่านั้นจริง รวมทั้งเลือกที่จะโต้ตอบกับสถานการณ์ด้วย ‘เทพในตัว’ ไม่ใช่ ‘มารในตน’

แพทย์หญิง ทิพย์วิมล ทิมอรุณ
กุมารแพทย์ ผู้เชี่ยวชาญโรคทางพันธุกรรมในเด็ก

ลูกชายจอมดีของดิฉัน ไม่ค่อยจะฟังการสอนหรือรับคำสั่งตรงๆ แต่เขาก็กลับเข้าใจคำว่า ‘วินัย’ ในการเล่นโทรศัพท์ให้เป็นเวลาได้ ยอมเลิกเล่นเกมทันทีที่พ่อแม่ขอได้ หลังจากฟังเรื่อง ‘ผีเด็กดี’ นอกจากนั้น หลังจากฟังเรื่อง ‘ผีหลงตัว’ พอเจอลุงคนหนึ่งนั่งสูบบุหรี่อยู่ ก็บอกแม่ทันทีว่า "ทำไมเขาต้องสูบบุหรี่ด้วยนะ มันไม่ดีกับทั้งตัวเขาเองและคนอื่น อั้งไม่ขอละ" พุดจบก็เดินหนีไปอีกทาง

ทุกวันนี้ เวลาดิฉันจะอธิบายหรือสอนอะไรที่เป็นนามธรรม แคยกเรื่องจอมเทพกับจอมมารมาเป็นตัวตั้ง อั้งจะเข้าใจง่ายมาก และหลังๆเมื่อเอานิทานทั่วไปมาเล่า อั้งจะทำท่าไม่สนใจ แล้วพุดลอยๆว่า ฟังเรื่องไกลตัวที่ไม่เกี่ยวกับเรา มันจะไปสนุกอะไร!

แพทย์หญิง ณัฐชญา ไมตรีเวช
กุมารแพทย์ แม่ของลูกชายผู้เขียน

มททาปรรปักษ์

นาน ก่อนเกิดโลกและจักรวาล

ยังมี จอมเทพ กับ จอมมาร

ผู้มีชีวิตเป็นอมตะเหนือความตาย
อาศัยอยู่ในมิติลับที่ไม่มีใครรู้เห็น

จอมเทพและจอมมารชอบเล่นเกมเอาแพ้เอาชนะกัน
แต่ก็ไม่มีฝ่ายใดแพ้หรือชนะจริงสักที

ทั้งสองช่วยกันสร้างเกมใหญ่ขึ้นมา
โดยจอมมารใช้พลังมืด ส่วนจอมเทพก็ใช้พลังสว่าง
เข้าประสานกันเพื่อสร้างจักรวาล และให้กำเนิดสิ่งมีชีวิตขึ้นมา
สิ่งมีชีวิตเหล่านั้นมีโอกาสเลือกได้ตามใจชอบว่า
จะเข้าข้างมืดหรือข้างสว่าง

เดิมทีสิ่งมีชีวิตทั้งหลายไร้หน้าตา
แต่เมื่อเลือกข้างสว่างของจอมเทพ
ก็จะมีรูปร่างหน้าตาต่างดงาม
น่าใกล้ชิด น่าคบหา
เห็นแล้วเกิดความรู้สึกสดใส
คนเห็นพลอยมีใจสว่างตามไปด้วย

แต่ถ้าเลือกข้างมืดของจอมมาร
ก็จะมีรูปร่างหน้าตาน่าเกลียด
น่าอึดใจ ไม่ชวนให้อยากคบหา
แค่เห็นก็นึกชิงชัง
หรือพลอยมีจิตใจมืดมัวตามไปด้วย

เพื่อใช้เหล่าสิ่งมีชีวิตเป็นสนามทดลองกำลังไม่รู้จบ
จอมเทพและจอมมารจึงกำหนดให้สิ่งมีชีวิต
ครอบครองรูปร่างหน้าตาหนึ่งๆได้แค่ชั่วคราว
ไม่เกินร้อยปีก็ต้องเปลี่ยน
ตอนเปลี่ยนก็จะงงง หลงลืมตัวตนเก่า
ไม่รู้ว่าตนมีหน้าตาแบบนี้ได้อย่างไร
ยากที่จะปักใจเชื่อว่าตัวเองได้ดีได้ร้ายเพราะเคยเลือกข้างมืดข้างสว่าง
จึงเลือกข้างใหม่ตามใจชอบ แบบไม่คิดอะไรมาก
ไม่กังวลว่าเลือกข้างแล้วจะเกิดอะไรขึ้น เมื่อต้องเปลี่ยนร่างครั้งต่อไป

หนึ่งสิ่งมีชีวิต คือเกมหนึ่งเกม
ที่จอมเทพกับจอมมารใช้แข่งเอาชนะกัน
และจอมมารก็ได้เปรียบจอมเทพทุกเกม
ตรงที่เป็นฝ่ายได้เปิดฉากก่อน
โดยเริ่มจากการเสกอาวุธร้ายต่างๆนานา
เช่น **มือยากได้** **ผีโกรธ** และ **ผีหลงตัว** ขึ้นมา
โดยพวกมันมีหน้าที่สำคัญประการเดียว
คือ ล่อลวงเหล่าสิ่งมีชีวิต
ให้อยากเลือกข้างมืดกันตั้งแต่ยังเป็นเด็กน้อย

จอมมารสร้าง **ผีในเงามืด** ขึ้นมา
แม้ผีในเงามืดไม่มีรูปร่างหน้าตา ไม่มีตัวตน
แต่พวกมันก็หลอกเด็กๆและผู้ใหญ่ทั้งโลก
ให้พากันใช้จินตนาการของตัวเองเป็นผีร้าย
โดยมากพอเจอความมืด
เด็กๆก็จะจินตนาการว่า
มีผีหน้าตานากลั้วสารพัดชนิด
คอยจ้องจะไต่ลงจากเงามืดมาทำร้ายพวกตนกัน

แต่ผีตัวจริง อย่างเช่น
ผีอยากได้ ผีโกรธ และผีหลงตัว
ที่โจมตีเด็กๆอยู่ตลอดเวลาตลอดคืน
เด็กๆกลับหลงกล รู้ไม่ทัน ไม่นึกว่าเป็นผี
ซึ่งยิ่งหลงกลนาน
ก็เท่ากับยิ่งเพิ่มพลังมารให้เข้มแข็ง
กระทั่งสามารถบุกหนักจากสมองลงมายึดหัวใจ
แล้วประทับตราดอกบัวคว่ำ
บ่งบอกถึงความหนักอกและร้อนใจ
จากการตกเป็นพลพรรคจอมมารเต็มตัว!

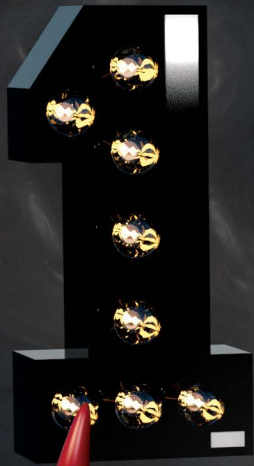

ฝ่ายจอมเทพ
ก็ตอบโต้กองทัพผี
ด้วยการเนรมิต
กองทัพทวยเทพ
ขึ้นมาปราบกองทัพผีให้ทันเวลา
ก่อนจะสายเกินแก้

หากใครเลือกอยู่กับข้างสว่างนานพอ
สมองก็จะบรรจุเต็มไปด้วยแสงสว่าง
กระทั่งแผ่รัศมีฉายลงมาถึงหัวใจ
มีหัวใจที่เปี่ยมเต็มไปด้วยรัศมีความสว่าง
ดอกบัวบานอันเป็นเครื่องหมายของความเบาใจ
ก็จะผุดขึ้นแสดงว่าคนคนนั้น
เลือกยืนข้างจอมเทพเต็มขั้นแล้ว!

ต้องดูกันไป
ติดตามกันทีละคนว่า
ใครบ้าง
จะตกเป็นเหยื่อของจอมมาร
ใครบ้าง
จะได้ร่วมพลังกับจอมเทพ

ជំងឺ
ដំបៅ

จอมมารจ้องเล่นงานเด็กดีเป็นพิเศษ
เพราะเด็กดีทำให้คนรอบตัวมีความสุข
ถ้าจอมมารทำให้เด็กดีกลายเป็นเด็กดีไม่ได้
ก็ง่ายที่จะทำให้โลกเปลี่ยนจาก
สงบสุขเป็นปั่นป่วนตามไปด้วยง่ายๆเลย

จอมมารพบว่าเด็กชาย **ตรงตรง**
เป็นที่รักของพ่อแม่ คุณครู
และเพื่อนๆทุกคน
นั่นน่าจะเป็นข้อพิสูจน์ได้ว่า
ใช่เลย! **ตรงตรง**เป็นเด็กดีแน่นอน!

และแล้วจอมมารก็ค้นพบว่า
ตรงตรงชอบเล่นเกมในโทรศัพท์มือถือมาก

โทรศัพท์มือถือจึงกลายเป็นประตูทางเข้าสำหรับจอมมาร
โดยครั้งนี้ จอมมารเสกผีที่แปลงร่างได้ ๓ แบบมาโจมตีตรงตรง
มันเป็นได้ทั้ง ผีเมามัน ผีโกรธ และ ผีหลงตัว

สมุนของจอมมารเริ่มเปิดฉาก
ด้วยการแปลงร่างเป็นผีเมามัน
กระตุ้นให้ตรงตรงคึกคัก
ยิ่งเล่นยิ่งมัน ยิ่งมันยิ่งติดหนึบ
ซึ่งหมายความว่ายิ่งเล่นนาน
ผีเมามันก็ยิ่งตัวโตขึ้นทุกที

เมื่อคุณแม่เข้ามาตามตรงตรงไปอาบน้ำเพื่อเตรียมเข้านอน
ผีเมามันก็แปลงร่างเป็นผีโกรธทันที
มันดลใจให้ตรงตรงมองคุณแม่ตาแข็ง
และตอบปฏิเสธหัวนตุว่า
"ไม่ครับ! ตรงตรงจะเล่นต่อ!"

คุณแม่อ่อนนวยจนอ่อนใจก็ไม่ได้ผล
ลูกชายยืนกรานว่าจะเล่นต่อทำเดี่ยว
คุณแม่จึงเดินไปตามคุณพ่อมาจัดการแทน
พอคุณพ่อมาถึงก็ถามว่า
"ทำไมลูกไม่ไปอาบน้ำล่ะครับ?
มัวเล่นเกมไม่รู้จักเวล่ำเวลาแบบนี้
เดี๋ยวกลายเป็นเด็กไม่รู้จักโตนะลูก"

ทันใดนั้นเอง ฟีโกรธก็แปลงเป็นผีหลงตัว มันยืนตระหง่านค้ำหัวตรงตรง
ทำให้ตรงตรงรู้สึกตัวพอง เหมือนตนมีเงาร่างใหญ่ขึ้นหลายเท่า
กับทั้งหลงคิดไปว่า 'ฉันเล่นเกมเก่ง แต่นอกจากคุณพ่อจะไม่เห็น
ยังมาขัดขวางอีก' เสร็จแล้วก็เงยหน้า
จ้องมองคุณพ่อด้วยดวงตาลุกวาว
และเปิดปากตะโกนเสียงดังว่า
"ผมโตแล้ว!
พ่อนั้นแหละไปอยู่ที่ไหนมา
ทำไมถึงไม่เห็น?"

ปกติเมื่อผีโจรหรือผีหลงตัวครอบงำใครได้
มันจะส่งมนต์มืดที่ร้อนระอุไปครอบงำคนที่อยู่ตรงหน้าด้วย
แต่เนื่องจากหัวใจของพ่อแม่ตรงตรง
อยู่ข้างสว่างกับจอมเทพมาช้านาน
ผีโจรจึงเข้าครอบงำไม่ได้
พ่อแม่ไม่โจรตรงตรง
และความไม่โจรทั้งที่นำโจรนั่นเอง
ก็ทำให้ทั้งห้องสว่างไสว เยือกเย็นยิ่ง

คุณพ่อพาตรงตรงไปส่องกระจก ก่อนเอ่ยอย่างนิ่มนวล
"ลูกบอกว่าลูกโตแล้ว แต่ที่พ่อเห็นไม่ใช่ลูกนะครับที่โตขึ้น
พี่เด็กดี๋ ต่างหากที่โตเอาโตเอา!"

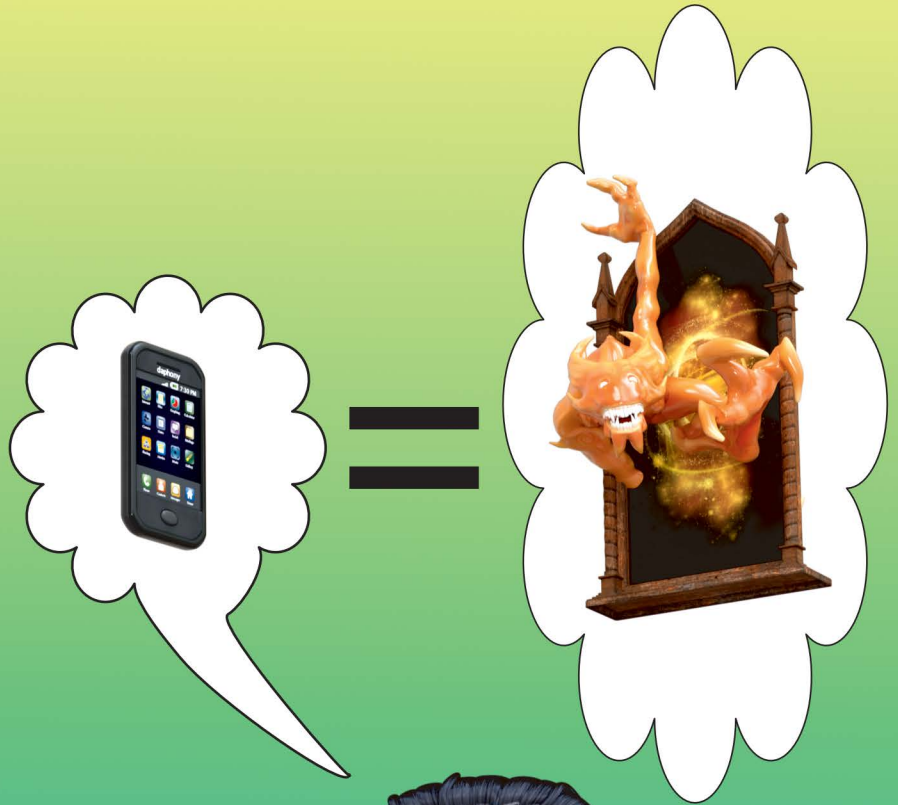
ตรงตรงมองในเงากระจกแล้วตกใจ
เพราะปกติจะเห็นแต่เด็กอารมณ์ดี
ยิ้มแย้มแจ่มใสอยู่ในกระจก
แต่นี้กลับกลายเป็นใครอีกคนก็ไม่รู้

ทันใดนั้น เทพสำนึก ก็ปรากฏร่างขึ้นมา
จิกสมองของตรงตรง
กระตุ้นให้เกิดภาพเด็กดี้อาละวาด
รวมทั้งบิบบหัวใจให้รู้สึกแย
กับกิริยาและวาจาไม่ดีของตน
ที่เพิ่งลั่นใส่คุณพ่อคุณแม่ไป

ไม่รอช้าไปกว่านั้น ตรงตรงรีบพนมมือขอโทษคุณพ่อคุณแม่
และอยากตั้งสัจจะขึ้นมาเองว่า
"ต่อไปนี้ตรงตรงจะไม่ยอมให้ผีเด็กดื้อ
กลับเข้าร่างตรงตรงได้อีกแล้วครับ!"
ด้วยพลังแห่งความอ่อนน้อมนั้น
ถึงกับทำให้ผีหลงตัวล้มลงร่างแตกทันที

จอมเทพส่งพลังความไม่ประมาท
มาสะกิดเตือนคุณพ่อของตรงตรง
ทำให้เกิดภาพโทรศัพท์มือถือขึ้นมาในหัว
และคิดได้ว่า トラバドโทรศัพท์มือถือยังอยู่
トラバนั้นประตูเข้าของผีเด็กดี
ก็จะยังไม่หายไปไหน
ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีกุญแจล็อกประตู
ป้องกันไม่ให้ผีเข้าเสียหน่อย

คุณพ่อบอกกับตรงตรงว่า
"ที่ผ่านมาเป็นความผิดของคุณพ่อคุณแม่ด้วย
ปล่อยให้ลูกเล่นเกมมือถือเพลินเกินไป
จนมันกลายเป็นประตูเข้าของผีเด็กต่อได้
ต่อไปนี่เราจะเปลี่ยนประตูผี
ให้กลายเป็นประตูเทพกันนะ
เราจะใช้โทรศัพท์มือถือ
เป็นแบบฝึกหัดให้ลูกรู้จักเวล่ำเวลา
รู้จักห้ามใจ รู้จักมีวินัยกับตัวเอง"

ลูกชายถามคุณพ่อว่า
"ตรงตรงต้องทำยังไงเหอครับ?"

คุณพ่อตอบว่า

"ลูกต้องหัดเหลือบตามองนาฬิกาครับ
ถ้าเล่นได้ครึ่งชั่วโมง ต้องเลิกทันทีเลย
แล้วไปทำอย่างอื่นแทน ตกลงไหม?"
ตรงตรงเต็มใจรับคำอย่างแข็งแรงว่า
"ครับ! คุณพ่อ!"

พ่อของตรงตรงได้ยื่นเสนอนั้นก็ดีใจ
และรีบบอกตรงตรงว่า
"ความตั้งใจจริงของคุณ
คือการลือกประตูผี
และเปิดประตูเทพเลยนะครับนี่!"

วันต่อๆมา
ตรงตรงทำตามที่รับปากกับคุณพ่อเอาไว้
นั่นคือ เล่นเกมในโทรศัพท์มือถือไม่เกินครึ่งชั่วโมง
แล้วไปเล่นอย่างอื่นที่ต้องออกแรง
หรือไม่ก็ไปช่วยงานบ้านแทนทันที
ไม่มีการอืดออกชักช้า

ถึงแม้จะลือกประตูผีได้บานหนึ่ง ก็ยังมีประตูผีบานอื่นๆอีก
เช่นที่จอมมารพยายามเสก **ผีใจอ่อน** มารบกวนตรงตรง
ยั่วชวนให้ตรงตรงใจอ่อน อยากเล่นเกมในโทรศัพท์มือถือต่อ

แต่ตรงตรงก็เข้มแข็ง ไม่ใจอ่อนตาม
เพราะจำคำพูดของคุณพ่อได้ ที่ว่า
ความตั้งใจจริงคือกุญแจลือกประตูผี
และตรงตรงก็ตั้งใจรักษาสิทธิ์จะ
เพื่อจะลือกประตูผีให้ได้ทุกบาน!

นานจนโตขึ้น
ตรงตรงก็ไม่เปลี่ยนแปลง
ยังคงรักษาวินัย
เล่นเกมแบบจำกัดเวลาได้
แล้วก็ไม่ดื้อ ไม่ขึ้นเสียง
ไม่ก้าวร้าวใส่พ่อแม่อีกเลย
จนถึงวันหนึ่ง
หัวใจของตรงตรงก็สว่างมันคง
ผุดบัวบานขึ้นมาในที่สุด

ตกลงเกมนี้จอมเทพได้แต่้มบวกหนึ่ง
ซึ่งก็ทำให้จอมมารเจ็บใจมาก

เพราะหมายมั่นปั้นมือไว้ กะเอาเด็กชายตรงตรงเป็นพวกให้ได้
แต่กรณีของตรงตรงก็ทำให้ทั้งสองได้ข้อสรุปตรงกันว่า
ถ้าพ่อแม่ของเด็กเลือกเป็นฝ่ายมืดหรือสว่างอยู่ก่อน
โอกาสที่ลูกจะเลือกฝ่ายนั้นตามไปด้วยก็สูงมาก!

แตะเพื่อล้างเชื้อ

คุณแม่ที่ห่วงลูก
JOINMY

พอยชื่อ: สระ:สุม อามสุม

9 วิธีป้องกันแสงฟ้า

ลงชื่อ

eyeguard

จ้องจอนานๆ
ตาจะแห้ง อ่อนล้า
เห็นภาพซ้อน
เป็นเหตุให้ปวดหัว
แล้ว Eyeguard
ช่วยป้องกันได้จริง

ជំងឺវិកលចរិត

จอมมารมีอาวุธร้ายอย่างหนึ่ง
ในการป่วนโลกให้วุ่นวาย
อาวุธนั้นได้แก่ **ผีขี้จฉา**

ซึ่งจอมมารเสกพวกมันขึ้นมาด้วยความเชื่อว่า
เป็นไม้เด็ดที่จะดึงสิ่งมีชีวิตทั้งหลาย
ให้เลิกขำมิดกันได้มากมายมหาศาล
ชนิดที่จอมเทพคงหาทางแก้ไม่ไหวแน่ๆ

วันนี้เด็กชาย **ตอกดี** เป็นเป้าหมายที่น่าสนใจของจอมมาร
เพราะตอกดีเป็นเด็กชอบแข่งขัน และไม่ชอบแพ้ใคร
ถ้าฝึ้อัจฉาทำให้ตอกดีตาร้อนได้บ่อยๆ
คนรอบข้างก็คงอยู่ไม่เป็นสุข
เพราะถูกชักชวนให้แข่งกันอวด แข่งกันโม้
แล้วอิจฉาริษยากันได้หมดทุกเรื่อง
ถ้ายังไม่มีอะไรเหมือนคนอื่น
ก็ต้องพยายามมิให้เหมือนเขาบ้าง
ยากที่จะได้อยู่เป็นสุข
หรือมีความพอใจในตัวเองกัน

ตุ๊กตีสวยของน้องของเล่นที่เพื่อนมี แต่ตัวเองไม่มี

จอมมารจึงใช้ของเล่นของเพื่อนตุ๊กตีสื่อ นีโอ

เป็นประตูเข้าให้กับผีชี้อัจฉา

เมื่อใดก็ตามที่ต็อกตี้เห็นนีโอเออาของเล่นมาเล่น
ผีขี้จกจะสร้างไอร้อนขึ้นมาในดวงตาของต็อกตี้
และเกิดความขัดเคืองที่ตัวเองไม่มีอย่างนีโอบ้าง

พอต้อกตี้กลับมามองของเล่นของตัวเอง
ผีขี้ฉ้อจกักริบแปลงร่างเป็น ผีขี้น้อยใจ
สูบเอาความสุขจากใจต้อกตี้ไปจนหมด
มันสะกดให้ต้อกตี้เศร้า เผื่อแต่คิดซ้ำไปซ้ำมาว่า
ทำไมเราไม่มีอย่างนั้นบ้าง? ทำไม?

นอกจากของเล่นแล้ว ต็อกตี๋ยังชอบจ้องมองสมบัติของพ่อแม่เพื่อนๆด้วย
ซึ่งนั่นก็เท่ากับเปิดประตูให้ผีขี้อิจฉาเพิ่มขึ้นมาอีกบ้านหนึ่ง
อย่างเช่นตอนเห็นรถคันยาวที่น่าตื่นตาตื่นใจของพ่อนี่ไอ
ผีขี้อิจฉาก็ดลใจให้ต็อกตี๋คิดว่า
ทำไมเพื่อนของเราโชคดีจังที่มีพ่อแม่รวยขนาดนั้น

และพอต็อกตีมาเห็นรถที่ด้อยกว่าของตัวเอง
ผีขี้ใจจกก็แปลงเป็นผีขี้หน้าใจ
แล้วสูบเอาความสุขออกจากใจต็อกตีไปจนหมดอีก
มันทำให้ต็อกตีเกิดความคิดว่า ทำไมฉันโชคร้ายที่มีพ่อแม่ได้แค่นี้
ทำไมฉันไม่ได้เกิดเป็นลูกของพ่อแม่ที่รวยกว่านี้
ฉันอยากมีชีวิตรวยๆ มีของดีๆมากมายก่ายกองเหมือนคนอื่นบ้าง

วันหนึ่ง นีโอรุ่นต้อกตี้ไปเล่นที่บ้าน
เพราะคุณพ่อของนีโอเพิ่งซื้อเครื่องเล่นวิดีโอเกมแปลกใหม่มาให้เล่นกัน
ซึ่งดีจ๊อจจากี้ไพล่มาเล่นงานต้อกตี้ โดยแปลงเป็น **ผีอยากได้**
กดดันให้ต้อกตี้รู้สึกเหมือนใจของตัวเองกลายเป็นหนวดปลาหมึก
ยึดไปยึด ยื่นไปคว้าของเล่นของนีโอมารัดไว้ตลอด ไม่อยากปล่อย

ต๊อดตักกลับไปขอให้พ่อซื้อเครื่องเล่นเกมรุ่นเดียวกับนี่โอบ้าง
แต่คุณพ่อบอกว่าซื้อให้ไม่ได้หรอก เพราะช่วงนี้รายจ่ายเยอะมาก
แทบจะไม่เหลือไว้ซื้อของที่จำเป็นแล้วด้วยซ้ำ

เท่านั้นเอง **ผีโกรธ** ก็แปลงฤทธิ์ทันที
มันพ่นไฟพิษ เผาใจตอกตีให้แฉดเสียงตะโกนว่า
"ถ้าคุณพ่อไม่มีเงินซื้อของเล่นให้ตอกตี
ก็ไม่น่าทำให้ตอกตีเกิดมาเลย!
ทำไมคุณพ่อต้องทำให้ตอกตีเกิดมาเห็น
เพื่อนมิ ในสิ่งที่ตอกตีมิไม่ได้แบบนี้ด้วย?"

หลังจากอะละวาดรุนแรงได้สำเร็จ
ผีโกรธก็แปลงร่างเป็น **ผีวาดวิมาน**
สร้างภาพของเล่นต่างๆนานาขึ้นมา
หลอกหลอนต้อกตี้อย่างไม่เลิก
มีแต่ อยากรู้ อยากรู้ แทบขาดใจ

จอมเทพเห็นอย่างนั้นก็คิดหาวิธีช่วย
โดยเนรมิต เทพพาดู ขึ้นมา
เทพพาดูมีอิทธิฤทธิ์ในทางพาดคนไปเห็นสิ่งที่ควรเห็น
เห็นแล้วคิดได้ หรือสำนึกอะไรดีก็ได้

เย็นวันหนึ่ง ขณะที่ต็อกตีกำลังจะไปเล่นกับเพื่อนๆ
เทพพาดูก็เข้ามาจูงมือต็อกตีไปอีกทาง
ซึ่งต็อกตีก็เดินตามไปแบบงงๆ
เพราะไม่อาจเห็นเทพพาดูด้วยตาเปล่า
จึงไม่ทราบเหตุผลว่าทำไมตนเอง
ถึงนี้ก็อยากเดินไปทางนั้นขึ้นมาเฉยๆ

พอไปถึงบริเวณที่มีต้นไม้ใหญ่
ต็อกตีก็ได้ยินเสียงร้องไห้
ดังมาจากหลังต้นไม้
ซึ่งแค่ได้ยินเสียง
ต็อกตีก็นึกสงสารจับใจ

ต้อกตีตกใจและประหลาดใจเป็นอย่างมาก
เมื่อพบว่าเจ้าของเสียงร้องไห้ที่น่าสงสารที่สุดในโลก
ก็คือเพื่อนที่ต้อกตีอิฉฉาที่สุดในโลกนั่นเอง

เมื่อต้อกตีถามว่าเกิดอะไรขึ้น
นีโอก็ตอบว่า วันนี้เป็นวันเกิดของนีโอ
แม่สัญญาว่าจะบินกลับมาหาเหมือนทุกปี แต่ในที่สุดก็มาไม่ได้

ต้อกตีจึงเพิ่งรู้เดี๋ยวนั้นว่า ครอบครัวของนีโอไม่ได้อยู่พร้อมหน้า
พ่อแม่ตกลงที่จะแยกกันอยู่ตั้งแต่นีโอตัวยังเล็ก
และถึงแม้ฝ่ายพ่อจะอยู่บ้านเดียวกับนีโอ
แต่ก็ไม่เคยมีปีไหนที่พ่อจำวันเกิดของนีโอได้เลยสักครั้ง

แม่ของนีโอเป็นนักธุรกิจใหญ่ที่มีเครื่องบินเจ็ตส่วนตัว
เอาไว้บินไปทุกหนทุกแห่งทั่วโลก ตามแต่จะปรารถนา

● ทว่าน่าเสียดายที่ตลอดทั้งปี
สถานที่ที่เธอปรารถนาจะไป ไม่ใช่ที่ที่ลูกชายของเธออยู่
ทั้งปีจะมีแค่วันเดียวที่แม่กลับมาหานีโอ คือ วันเกิด
เริ่มยกเว้นก็ปีนี้ ที่แม่ส่งของขวัญแพงๆมาหลายชิ้น
พร้อมข้อความสั้นๆในกระดาษแผ่นเล็กว่า

"ขอให้ลูกมีความสุขกับของเล่นที่ดีที่สุดในโลกเหล่านี้
ขอโทษด้วยที่ปีนี้แม่มาไม่ได้"

ต็อกตี้อบใจว่า "ไม่เป็นไร วันนี้เราจะไปเล่นของเล่นใหม่กับนายเอง
ถึงแม่ไม่มา ก็มีของเล่นที่ดีที่สุดในโลกไว้ต่างหน้าแม่อยู่แล้ว
จะต้องร้องให้เป็นทุกๆไปทำไม?" นี้อัดยีนอย่างนั้นก็ถามต็อกตี้อว่า
"พ่อแม่ของนาย อยู่กับนายในวันเกิดหรือเปล่า?"

ต็อกตี้อตอบตามตรงว่า "อยู่ทุกครั้ง
แต่พ่อแม่ไม่เคยให้ของเล่นที่ดีที่สุดในโลกกับเราเลย
เราอยากได้เป็นของขวัญแบบนายบ้าง แต่ขอแล้วไม่เคยได้สักที"

นี้อัดยีนขอต็อกตี้อขณะที่น้ำตาเริ่มรินลงมาว่า
"งั้นมาแลกกันไหม
ของเล่นที่ดีที่สุดในโลกเป็นพันๆชิ้นของเรา
กับพ่อแม่แค่สองคนของนาย..."

สองเดือนต่อมา ถึงวันเกิดของต็อกตี้
พ่อใหม่ของขวัญเป็นเครื่องเล่นวิดีโอเกมที่ต็อกตี้อยากได้
และแม่ก็แอบบอกกับต็อกตี้ในภายหลังว่า
ช่วงที่ผ่านมามีคุณพ่อต้องทำงานเพิ่มจนแทบไม่ได้หลับไม่ได้นอน
เพียงเพื่อจะซื้อของราคาแพงชิ้นนี้ชิ้นเดียวให้กับต็อกตี้

ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ต้อกตี้ก็ไม่อิจฉานีโอและใครๆอีกเลย
เพราะรู้แล้วว่าถ้าอยากมีอะไรดีๆแบบใครบางคน
บางทีจะเอาแค่ของดีที่เขามีอย่างเดียวไม่ได้
แต่อาจต้องเอาชีวิตทั้งหมดของเขามาด้วย
ซึ่งก็ไม่แน่ว่าจะดีกว่าทั้งหมดของชีวิตเราที่มีอยู่แล้ว

พอรู้จักชื่นชมยินดีกับคนอื่นเสมอ
บัวบานจึงผุดขึ้นในหัวใจต้อกตี้จนได้

จอมมารแค้นเคืองมาก
เพราะลงทุนลงแรงไปเยอะ
แต่ก็ได้เรียนรู้แล้วว่า
ผีซี้อัจฉาไม่อาจครอบงำ
ผู้มีความพอใจในชีวิต
ของตนเองได้ง่ายๆเลย!

+1

အိမ်ထောင်ရေးအဖွဲ့

အိမ်ထောင်ရေးအဖွဲ့

အိမ်ထောင်ရေးအဖွဲ့

အိမ်ထောင်ရေးအဖွဲ့

ซื้อจากร้าน CVS

สั่งซื้อ

eyeguard

แว่น Eyeguard
ป้องกันตาพร่า รุนแรง
โดยลดแสงฟ้า
อันเป็นตัวการที่ทำให้
กล้ามเนื้อตาอ่อนล้าลง

ជំងឺកើតឡើង

จอมมารได้เปรียบจอมเทพอยู่มาก
เพราะตามกติกา จอมมารมีสิทธิ์พบเด็กแรกเกิดก่อนจอมเทพ

จอมมารได้เสกฝูง **ผีวกรวน** ขึ้นมา เพื่อรบกวนเด็กๆ ก่อนพิธีขึ้นดือน
ผีวกรวนจะทำหน้าที่สร้างภาพน่าสับสนขึ้นในหัวเด็ก
และวนไปเวียนมาอยู่อย่างนั้น ทั้งยามหลับและยามตื่น

เด็กหญิง **เอ๊ะเอ๊ะ** เป็นคนหนึ่ง

ที่ถูกผิวทวนใจมตอย่างหนัก

เพราะเธอเกิดกับพ่อแม่ที่ไม่ค่อยมีเวลาเล่นกับลูก

แม้แต่เวลาที่จะกอดหรือหอมให้ชื่นใจก็มีน้อย

เอ๊ะเอ๊ะใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการนอนดูภาพล่อเลื่อน
ที่ผิวทวนสร้างขึ้นมาไม่หยุด
ฝูงผิวทวนได้ใกล้ชิดสนิทสนมกับเอ๊ะเอ๊ะ
ทำให้เธอรู้สึกเป็นพวกเดียวกับมันอยู่นานหลายปี
โดยที่จอมเทพไม่มีช่องทางช่วยเหลืออะไรได้เลย

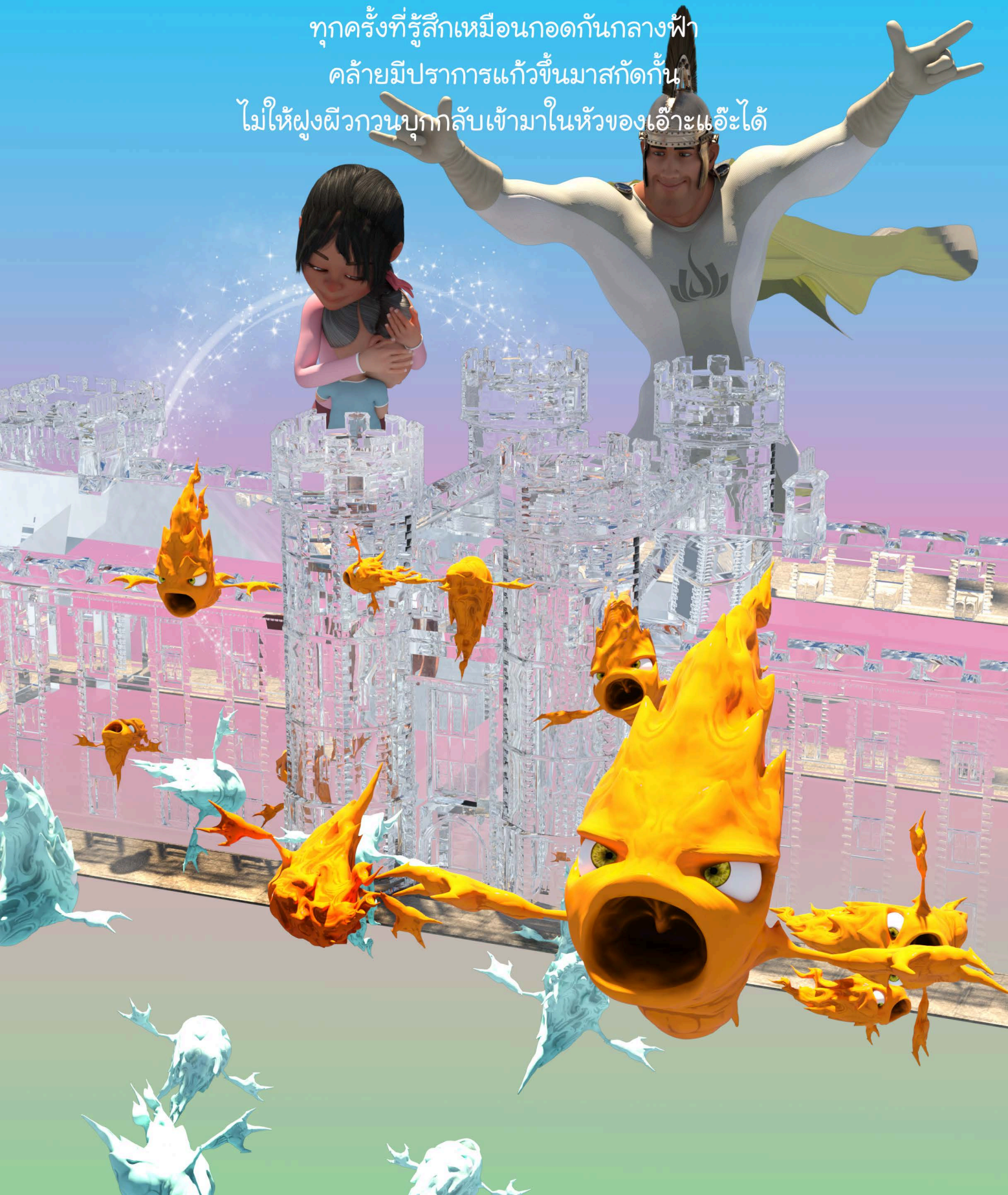

ช่องทางแรกที่จอมเทพเข้าถึงเอ๊าะเอ๊าะได้
เกิดขึ้นเมื่อพ่อแม่พาเธอไปฝากสถานรับเลี้ยงเด็กอ่อน
ที่นั่นมีพี่เลี้ยงเด็กอยู่คนหนึ่งที่รักเด็ก ชอบกอดเด็กๆ

อ้อมกอดของพี่เลี้ยงใจดี
ช่วยให้เอ๊าะเอ๊าะมีความสุข
เหมือนได้อยู่ในที่ที่ปลอดภัย
ที่ที่ทำให้รู้สึกเป็นครั้งแรกว่า
มีใครคนหนึ่งในโลกนี้
รักเธอ เอ็นดูเธอ
ต้องการกอดเธอ
และอยากให้เธอมีตัวตน

ทุกครั้งที่เราสู้เหมือนถอดกันกลางฟ้า
คล้ายมีปรากฏการณ์เกิดขึ้นมาสกัดกัน
ไม่ให้ฝูงผีวอนบุกกลับเข้ามาในหัวของเอ๊ะเอ๊ะได้

น่าเสียดายที่พี่เลี้ยงใจดี
อยู่กับสถานเลี้ยงเด็กแห่งนั้นได้ไม่นานนัก
เธอต้องเดินทางไปเรียนต่อที่ต่างจังหวัด
และไม่ได้กลับมาอดเอื้อะเอื้อะอีกเลย

พี่เลี้ยงคนอื่นทุกอย่างมากก็แค่ดูแลเอ๊ะแ๊ะตามหน้าที่
ไม่ได้รักหรือสนใจเธอมากนัก
และเมื่อไม่ได้รับความรักความเอาใจใส่มากพอ
กำแพงกั้นผิวทวนก็พังทลายลง
เปิดทางให้ผิวทวนกลับมาโถมตีเอ๊ะแ๊ะได้เต็มที่อีกครั้ง

จอมเทพยังไม่หมดหวัง
รอโอกาสใหม่อีกครั้งเมื่อได้เวลาที่เอ๊ะเอ๊ะเข้าโรงเรียน
ซึ่งแท้จริงแล้ว โรงเรียนคือสนามรบใหญ่อีกแห่ง
ระหว่างจอมเทพกับจอมมาร

โรงเรียนเป็นที่ที่เด็กๆมีเพื่อนเล่น
แล้วก็มีคนสอนให้รู้จักโลก รู้จักวิชา
กับทั้งสอนให้หัดช่วยเหลือตัวเอง

สำคัญเหนือสิ่งอื่นใด
ที่จอมเทพออกแบบให้ทุกโรงเรียนต้องมี
คือ กระดานดูดผิวกวน
ซึ่งสามารถดูดพวกมันให้ว่ายเป็นเส้นตรงออกจากหัวเด็ก
เข้าสู่กระดานได้เรื่อยๆ

อย่างเช่นที่เกิดขึ้นกับเอ๊ะเอ๊ะ ถ้าพลังแม่เหล็กของจอมเทพ
สามารถดึงดูดฝูงผีวอนจากหัวของเอ๊ะเอ๊ะ
ให้พุ่งตรงเข้าสู่กระดานได้
สายตาของเอ๊ะเอ๊ะก็จะนั่งมองกระดานเป็นเส้นตรง
และเห็นทุกสิ่งที่ครูเขียนบนกระดานได้อย่างแจ่มชัด

A whiteboard stands in the center of the frame, displaying Thai text. The top line reads 'แต่ถ้าฝูงผีวกนระดมกำลังมารบกวนเธอได้มากพอ' (But if a swarm of ghosts gathers enough power to disturb you). The second line says 'เอ้าะเอื้อะจะตาพรวด เห็นเหมือนมีมานหมอกบดบังกระดานไว้' (Aww, it's like a flash of eyes, seeing like there's a fog of smoke obscuring the board). The third line says 'จนเธอท้อใจและคิดว่า ยากจัง น่าเบื่อซะมด ไม่มองกระดานดีกว่า' (Until you get discouraged and think it's so boring, it's better not to look at the board). The fourth line says 'เสร็จแล้วก็ตาลอย มองไปในทางที่ผีวกนมันชวนมองเรื่อยเปื่อย' (After that, your eyes wander, looking in the direction that the ghosts are teasing you). The whiteboard has Thai characters 'ส', 'ค', 'ด', 'ด', 'ค', 'ค' and the word 'สวัสดี' (Hello) written on it. The background is a dark, stormy sky with bright lightning bolts striking down. The overall scene is set against a green and yellow gradient background.

แต่ถ้าฝูงผีวกนระดมกำลังมารบกวนเธอได้มากพอ
เอ้าะเอื้อะจะตาพรวด เห็นเหมือนมีมานหมอกบดบังกระดานไว้
จนเธอท้อใจและคิดว่า ยากจัง น่าเบื่อซะมด ไม่มองกระดานดีกว่า
เสร็จแล้วก็ตาลอย มองไปในทางที่ผีวกนมันชวนมองเรื่อยเปื่อย

มานหมอกของฝูงผีวกนยังมีพิษร้าย
ที่ทำให้ร่างกายและจิตใจอ่อนแออีกด้วย
เวลาเอ๊ะเอ๊ะเผลอปล่อยใจ หลงไปตามแรงสะกดของฝูงผีวกน
เธอมักตาลอย อ้าปากหวอ ไม่รู้เนื้อรู้ตัว
ไม่อยากจะขยับมือไม้เพื่อทำอะไรตามคำสั่งคุณครู
บางทีถึงขนาดหลงลืมว่าตัวเองกำลังอยู่ที่ไหนด้วยซ้ำ

จริงๆแล้วไอ้ะแะและเด็กทุกคน
มีสิทธิ์เลือกที่จะตั้งใจดู
และเงี่ยหูฟังที่คุณครูสอน
หรือจะปล่อยใจเลยตามเลย
ยอมให้ผีววนสะกดเอา
จนเหม่อลอยไปไกล

สำหรับเอ๊ะเอ๊ะ เธอเลือกที่จะใจอ่อน
ยอมตามผีวกวน ไม่พยายามสู้กับพวกมัน
ยิ่งวันจึงยิ่งเกิดผีหมอกบังตาหนาขึ้นทุกที
แล้วก็เหมือนมีมือที่มองไม่เห็นมาปิดหู
ไม่ให้ได้ยินเรื่องที่คุณครูสอน
แต่เอ๊ะเอ๊ะก็พอใจอยู่กับความเหม่อ
พอใจอยู่กับโลกเบลอๆของตนแล้ว

หลายครั้งผีวอกนั้นก็แปลงร่างเป็น **ผีवादวิมาน**
มันใช้ครีบบางวาดภาพที่น่าครี้มใจขึ้นในหัวเอ๊ะเอ๊ะ

แล้วก็ทำให้เอ๊ะเอ๊ะเกิดความรู้สึกว่า

ครูสอนเรื่องอะไรไม่เห็นสนุก

สู้เราสร้างเรื่องขึ้นมาเองไม่ได้

จากนั้นเอ๊ะเอ๊ะก็ปล่อยใจตามผี

ท่องเที่ยวไปในโลกสารพัดนึก

ที่ไม่เคยมีอยู่จริง และจะไม่เกิดขึ้นจริง

แถมยังทำลายชีวิตจริงที่อยู่ตรงหน้าอีกด้วย

เอ๊ะเอ๊ะยิ่งโต ผุงผิวทวนยิ่งชวนให้มืออ่อนเท้าอ่อน
จนกลายเป็นคนเหลวไหล ไม่คิดทำอะไรจริง
ไม่กล้าเริ่มก้าวแรกด้วยตัวเอง คิดแต่จะกระโดดเกาะหลัง
หวังพึ่งคนอื่นให้คอยอุ้ม
ซึ่งนั่นก็เป็นที่มาของความเห็นแก่ตัวอย่างร้ายกาจ

และแล้วก็ถึงวันหนึ่ง ที่ฝูงผีวกรวมร่างกัน
เพื่อแปลงกายเป็น **ผีขี้เกียจ** เต็มตัว
ครอบงำให้เอ๊ะแ๊ะรู้สึกว่า
ชีวิตไม่มีความหมาย
ไม่มีค่าหรือราคาใดๆ
ไม่น่าจะต้องรับผิดชอบ
ไม่ต้องคิดอะไรให้ปวดหัวเปล่าๆ
บิ๊ดขี้เกียจเล่นไปวันๆก็พอ

สุดท้ายเอ๊ะเอ๊ะก็เหม่อกับชีวิตทั้งชีวิต
ขี้เกียจทำงาน แต่ขยันทำผิด
เอาแต่คิดโทษคนอื่น
อ่อนแอเกินกว่าจะแก้ไขตัวเองไหว
แถมหมกมุ่นกับผิวพรรณบ่อยจนหลงๆลืมๆ
พออายุมากเลยกลายเป็นโรคความจำเสื่อม
นั่นเอง ทำให้หัวใจเอ๊ะเอ๊ะ
ถูกประทับตราดอกบัวคว่ำ
กลายเป็นพลพรรคมาร
ต้องอยู่ข้างมืดไปตลอดชีวิต

+1

จอมเทพรู้สึกเสียดายและเสียใจ
อยากช่วยเอ๊ะเอ๊ะให้ได้อยู่ข้างสว่าง และมีชีวิตดีๆ
แต่กฎต้องเป็นกฎ มนุษย์ต้องเป็นคนเลือกข้างเอง
จอมเทพและจอมมารได้แต่ยื่นข้อเสนอให้

ทั้งสองได้ข้อสรุปจากเอ๊ะเอ๊ะว่า
ถ้าพ่อแม่ไม่ให้ความสนใจลูกตั้งแต่เนิ่นๆ
โอกาสที่ลูกจะเลือกข้างมืดก็สูงมาก!

แชมพู ล้นนอก จอบทพ สะอาด สดชื่น

แต่เพื่อสิ่งนี้

eyeguard

แว่น Eyeguard
ป้องกันรังสียูวีได้ทุกรุ่น
และสำหรับรุ่น Blue Auto
ใช้แทนแว่นกันแดดได้
เจอแดดแล้วหายแสงตา
จากเลนส์ที่เข้มขึ้นได้เอง

ជីវិតក្រសួង

ตัวตนของจอมมารอัดแน่นไปด้วยอารมณ์หึงยโสโอหัง
เพราะสำคัญตัวว่ายิ่งใหญ่เหนือกว่าอะไรทั้งหมด
ขัดหูขัดตาสิ่งใดขึ้นมา ก็คิดทำลายล้างสิ่งนั้นทิ้งไปเสีย

และอันเนื่องจากจอมมารมีส่วนร่วมสร้างมนุษย์อยู่ครึ่งหนึ่ง
พลังความหลงตัวของจอมมารจึงถูกถ่ายทอดเข้าสู่ตัวมนุษย์

ซึ่งพลังนั้นก็กลายเป็น **ผีหลงตัว**

เฝ้าคอยตามประกบมนุษย์เกือบตลอดเวลา

เงาของผีหลงตัวมักล่อลวงใจมนุษย์

ให้วาดภาพตนเองใหญ่เกินจริง

หรือไม่ว่าสำคัญตัวเองผิดอย่างเหลือเชื่อ

เช่น แม้เป็นเด็กตัวน้อย

แต่ก็รู้สึกราวกับตนเองเป็นยักษ์ใหญ่

ผู้มีความสามารถทำลายล้าง

หรือทำให้สิ่งที่อยู่ตรงหน้าพังพินาศลงได้หมด

ฝ่ายจอมเทพจะเป็นตรงกันข้าม
คือ เออลันไปด้วยน้ำใจโอบอ้อมอารี
เพราะรู้สึกว่าคุณเป็นผู้ใหญ่ ผู้ปกป้องดูแล
มีแต่คิดจะให้การโอบอุ้มคุ้มครองสิ่งมีชีวิตทั้งหลาย

และอันเนื่องจากจอมเทพมีส่วนร่วมสร้างมนุษย์อยู่ครึ่งหนึ่ง
มนุษย์ทุกคนจึงมีพลังของจอมเทพอยู่ด้วย
ทำให้มนุษย์ต้องการโอบอ้อมคุ้มครอง ถนอมสิ่งมีชีวิตที่ด้อยกว่าตน

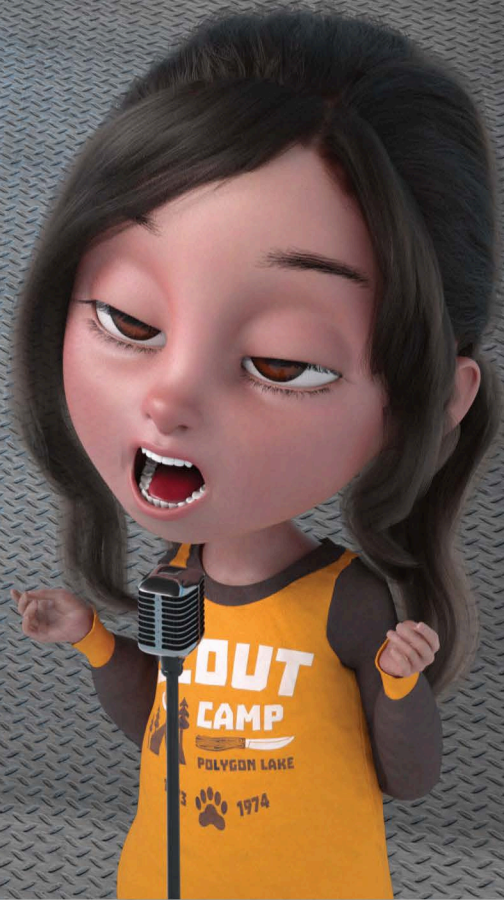

เด็กหญิง **ซีไฟร์** เป็นอีกหนึ่งสนามประลองของจอมเทพและจอมมาร เพราะซีไฟร์เป็นเด็กหน้าตาดี สุ่มเสียงก็น่าเอ็นดู ไม่ว่าจะเธอจะไปที่ไหน ก็มีแต่คนชี้ชวนให้มอง หรืออ่อยปากชมให้ได้ยินว่า "ดูสิ! เด็กคนนี้น่ารักจัง" และนั่นเอง ผีหลงตัวจึงครอบงำให้เธอคิดว่า เธอน่ารักที่สุดในประเทศ

ซีไฟร์ไม่ได้น่ารักอย่างเดียว
เธอพูดคำแรกได้ตั้งแต่เพิ่ง ๗ เดือน
บวกเลขเลขถูกก่อน ๓ ขวบ
ร้องเพลงชนะเลิศประกวดหลายรายการช่วง ๑๐ ขวบ
จึงเป็นที่เสียดหน้าชูตากับวงศ์ตระกูล
ผีหลงตัวจึงบอกให้ซีไฟร์จดจำไว้ว่า
เธอเก่งที่สุดในตระกูล

$$23-15=8$$

เพื่อนในชั้นเรียนของซีไฟร์
บางคนฉลาดเท่าเธอ
บางคนน่ารักน่าเอ็นดูเท่าเธอ
แต่ไม่มีสักคน
ที่ทั้งฉลาด และทั้งน่ารักเท่าเธอ
ซึ่งเพียงเท่านั้น
ผีหลงตัวก็สั่งให้ซีไฟร์
จดจำตัวเองแล้วว่าเธอคือ
เด็กผู้หญิงที่สมบูรณ์แบบที่สุดในโลก

ผีหลงตัวชี้ชวนให้ซีไฟร์มองว่า
คนที่สมบูรณ์แบบ คือคนที่มีดีทุกด้าน และเหนือกว่าทุกคน
ซึ่งก็หมายความว่าคนที่สมบูรณ์แบบ คือคนไร้ที่ติ ทำอะไรไม่ผิด
ตัวของเธอนี้แหละ คือความถูกต้องสูงสุด ถึงบางทีจะคิดเพี้ยนทุกทีเถอะ

ผีหลงตัวทำให้ซีไฟร์หลงคิดไปว่า
ทุกอย่างที่เธออยากได้ ต้องได้!
ใครก็ตามที่ทำให้เธอไม่พอใจ
ถือว่ามีคามผิดใหญ่หลวง
การแหกปากแผดเสียงลั่นร้านอาหาร
เพื่อประท้วง หรือแสดงความไม่พอใจรสชาติ
ถือเป็นเรื่องสมควร ที่ทุกคนต้องเห็นใจ
และพ่อแม่ของเธอก็ยืนยันให้เชื่อเช่นนั้น
ด้วยการไม่ว่าอะไรสักคำ มีหน้าซ้ำยังหัวเราะเอ็นดูเสียอีก

เวลาโมโหหรือไม่พอใจอะไรมากๆ ซีเฟอร์จะอยากระบายความฉุนเฉียวด้วยการทำลายข้าวของ ซึ่งเมื่อกล้าทำครั้งแรก ก็มีครั้งต่อๆมา แล้วกลายเป็นการจดจำว่า ถ้าโมโหมาก ก็มีสิทธิ์ทำลายข้าวของได้มาก พ่อแม่เธอยังคงทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้ เอาหูไปนา เอาตาไปไร่ ปล່อยให้คนอื่นปวดหัวกันต่อไป

จอมเทพพยายามส่ง เทพอ่อนน้อม มาขัดขวางการทำงานของผีหลงตัว
แต่ซีไฟร์เอาแต่เข้าข้างผีหลงตัว เชื้อฟุ้งที่ผีหลงตัวสั่งทุกอย่าง
ซึ่งเท่ากับเป็นการให้อาหารบำรุงมัน ทำให้มันมีร่างใหญ่โตมาก
กระทั่งสามารถแผ่พลังมีดบดบังเทพอ่อนน้อมมิด
แม้ใจของซีไฟร์รู้สึกอยู่ลึกๆว่า
เทพอ่อนน้อมพยายามเข้าหาเธออยู่
เช่น เธอนึกอยากอ่อนโยนบ้าง
อยากมีเมตตาบ้าง
แต่ความกระด้าง ใจร้าย
ก็ได้ตัวเธอไปก่อนทุกที

แต่ละปีพีหลงตัวจะแก่กล้าเพิ่มขึ้นได้อีก
โดยทุกการครบรอบวันเกิดของเธอ
ถือเป็นวันประกาศศักราช
คือ โลกต้องเห็น
ทุกคนต้องให้ความสำคัญ
ทุกคนต้องจับจ้องเธอเป็นตาเดียว
ทุกคนต้องมาร่วมขอขอบคุณที่เธอเกิดมา

เพื่อนบ้านเคยฟ้องว่า
ซีไฟร์แลบลิ้นปลิ้นตาหลอก ล้อเลียน
หรือพูดหยอกเข้ายั่วแหย่เธอ
แบบไม่รู้จักเด็กไม่รู้จักผู้ใหญ่
แต่พ่อแม่ของซีไฟร์ก็แค่รับฟังผ่านๆ
ไม่ค่อยให้ความสนใจ
หรือกระทั่งทำเป็นเอาหูทวนลม

ซีไฟร์ทำตัวเกรง เหมมเกริมหนักขึ้นเรื่อยๆ
ตั้งแต่แก๊งเพื่อนแรงๆ
ไปจนกระทั่งทำร้ายร่างกาย
กระทั่งครูใหญ่ต้องเรียกพ่อแม่มาพบ
บอกว่าถ้าเป็นอย่างนี้ต่อไป
ก็อาจต้องให้ซีไฟร์ออกจากโรงเรียน
แต่ผีหลงตัวทำให้พ่อแม่ซีไฟร์
เห็นคำขู่ นั่นเป็นเรื่องตลกไป

พ่อของซีไฟร์รู้จักกับผู้มีอิทธิพล
ที่ทำให้ครูใหญ่ยอมแพ้อย่างราบคาบ
ครูใหญ่ยังถูกบังคับให้ขอโทษพ่อแม่ซีไฟร์
และรับปากว่าจะไม่มีการชู้โล่ออกอีกเป็นอันขาด

ผีหลงตัวทำให้ซีไฟร์โตขึ้นแบบไม่ยอมแพ้
ไม่ยอมอ่อนข้อให้ใคร ไม่ว่าจะกลายเป็นฝ่ายผิดหรือฝ่ายถูก
ครั้งหนึ่ง เธอทำผิดอย่างใหญ่หลวง
ทะเลาะกับคนแก่ในที่สาธารณะ ท่ามกลางผู้คนที่มองมาเป็นตาเดียว
เหมือนคอยลุ้นว่าใครจะแพ้ ใครจะชนะ
ซีไฟร์ลูแก่โทสะ เผลอเตะคนแก่เต็มแรง จนหัวฟาดพื้นถึงแก่ความตาย

สาวสวยเตะคนแก่ตายในที่สาธารณะ
แค่ด้วยเรื่องถกเถียงเพียงเล็กน้อย
กลายเป็นข่าวใหญ่ที่คนให้ความสนใจกันทั่วประเทศ
พ่อแม่ของซีไฟร์จึงไม่อาจอาศัยอิทธิพลผู้ยิ่งใหญ่ที่ไหนมาช่วย
เธอถูกตัดสินจำคุก ต้องเข้าไปอยู่ในห้องขัง
พ่อแม่ทำได้มากที่สุดก็แค่ไปเยี่ยม ไปเห็นหน้าลูกบ้าง

ผีหลงตัวทำให้ซีไฟร์อยากเป็นใหญ่ในทุกที่ แม้แต่ในคุก
ซึ่งการจะเป็นใหญ่ในคุกที่เต็มไปด้วยนักเลงโต
ก็ต้องสนิทกับกลุ่มเพื่อนที่เสพยา
ผีหลงตัวจึงฉวยโอกาสแปลงร่างเป็น **ผีจี้ยา**
หัวของมันเต็มไปด้วยหมอกควันร้อนๆ
ยุ่งส่งเสริมให้คนเสพยาคิดแต่เรื่องร้ายๆ
อยากประชดชีวิตด้วยการทำตัวแยๆ
หรืออยากตอกย่ำสิ่งที่แยอยู่แล้ว ให้แยหนักเข้าไปอีก

หลังจากซีไฟร์ติดคุกได้ไม่นานนัก
ก็พ้นโทษออกมาได้
เพราะเธอฆ่าคนตายโดยไม่เจตนา
แต่สิ่งที่ติดออกมาจากคุกแบบถาวร
คือการมีเพื่อนไม่ดี
เธอทั้งติดยาและค้ายา
กระทั่งติดโรคร้ายจากวงการเสพยา
ทำให้พ่อแม่เสียใจและสิ้นหวังว่า
จะได้ลูกสาวที่น่ารักคนเดิม
กลับคืนมาอีกต่อไป
และนั่นก็หมายความว่า
เธอได้หัวใจจอมมารมาเต็มดวงแล้ว

จอมมารพึงพอใจกับชัยชนะครั้งนี้มาก
เพราะทั้งเก่งทั้งน่ารักอย่างซีไฟร์ ดูเป็นนางเอกข้างจอมเทพ
ทำผิดน่าจะกลับตัวกลับใจได้ แต่สุดท้ายก็ถล่มลึกลงไป
ฝ่ายจอมเทพก็ได้เรียนรู้แล้วว่า ถ้าให้อะไรดี ๆ กับคนคนหนึ่งมากเกินไป
ก็มีสิทธิ์โดนผีหลงตัวครอบงำ ทำเรื่องไม่ดีกับชีวิตตัวเองได้ง่ายๆเลย!

หมั่นล้างหน้า
จอมนภาพ
ล้างมาล้างใจ

แต่เพื่อสิ่งนี้

แสงฟ้าก็บการนอน

แสงสี

eyeguard

แสงฟ้าในเวลาากลางคืน
รบกวนการผลิตเมลาโทนิน
เพราะสมองจะคิดว่าเป็กลางวัน
จึงเกิดอาการนอนไม่หลับ
ถ้าจำเป็นต้องดูมือถือก่อนนอน
ให้ใช้แว่น Eyeguard ช่วย

ជំងឺខ្លាចភ្លឺ

ความมืดของห้วงจักรวาลทั้งหมด

คือสัญลักษณ์สีดำอันน่าสะพรึงกลัวของจอมมาร

ปากของจอมมารคือหลุมดำแห่งความชั่วร้าย

ที่สามารถดูดความสว่างของดวงดาวไปจนสิ้นได้

แล้วก็อาจสูบเอาความสว่างในตัวคนดีไปจนเกลี้ยงด้วย

นับแต่เริ่มสร้างจักรวาล
จอมมารก็เสกกองทัพผีขึ้นมาตามประกบสิ่งมีชีวิต
ผีหนึ่งตัวแปลงร่างเป็นผีชนิดต่างๆได้นับไม่ถ้วน
ขึ้นอยู่กับว่าจอมมารจะคิดลูกไม้แบบไหน
มาใช้โจมตีสิ่งมีชีวิตแต่ละตน ในแต่ละวัน

หนึ่งในผีที่ปราบยาก ได้แก่ **ผีซี้กิ้ว**
ที่จอมมารเสกมันขึ้นมาด้วยความมืดขั้นสูงสุด
มันไม่มีรูปร่างหน้าตา มีแต่เครื่องข่ายความมืด
ที่แทรกซึมเข้าไปในเส้นประสาทสมองของเด็กทุกคน
เมื่อใดก็ตามที่เด็กๆตกอยู่ในความมืด
ผีซี้กิ้วในสมองจะแผ่พลังความมืดออกมาห่อหุ้ม
ให้รู้สึกราวกับก้าวเข้าไปในอุโมงค์มืดขนาดใหญ่
ที่มีกองทัพผีนับไม่ถ้วนดักรอทำร้ายอยู่

ความมีดีจึงเป็นประตูเข้าของ **ผีในจินตนาการ**
ผีในจินตนาการของแต่ละคนแตกต่างกันไปได้สารพัด
ขึ้นอยู่กับว่า ใครได้ตัวอย่างมาจากไหน
อย่างเช่นเด็กหญิง **หมูเหมียว**
จะได้ตัวอย่างผีในจินตนาการมาจากทีวีเป็นหลัก

รองลงมาจากทิว คือพีเลี้ยง
ทั้งหมูเหมียวและพีเลี้ยงชอบเล่นเป็นผีแก่ลึงกัน
แต่บางทีพีเลี้ยงก็เล่นเกินเลย จนหมูเหมียวถึงขั้นขวัญหนีดีฝ่อ
ความหวาดผวายังตอกย้ำให้เชื่อว่ามีผีอยู่จริงๆ
และพวกมันก็คอยดักทำร้ายเธออยู่
แม้ไม่เคยรู้จัก ไม่เคยเห็นหน้ากันมาก่อนเลยก็ตาม

ประสบการณ์ที่ใกล้เคียงของจริงที่สุด
เกิดขึ้นเมื่อเที่ยวสวนสนุกแล้วได้เข้า บ้านผีสิง
ซึ่งเหมือนมีผีพร้อมจะกระโดดลงมาตะปบ
มีผีพร้อมจะห้อยหัวลงมาแลบลิ้นปลิ้นตา
หรือมีผีพร้อมจะโผล่ออกมากัดคอ
แม้หมูเหมียวรู้ว่าพวกมันเป็นของปลอม
แต่ความตกใจก็ตกย้ำให้กลัวผีมากขึ้นจริงๆ

เกือบทุกคนในโลกบอกว่ากลัวผี
แต่ก็เกือบทุกคนในโลกเช่นกัน ที่ชอบคุยเรื่องผี
ใครเล่าประสบการณ์เขย่าขวัญสั่นประสาทได้เก่งๆ
ก็จะมีคนล้อมวงฟังกันนิ่งด้วยอารมณ์ระทึก
ซึ่งนั้นก็เข้าแผนของจอมมารที่อยากให้เหล่ามนุษย์
สร้างผีในจินตนาการขึ้นมาหลอกกันเอง
จะได้ไม่ต้องสนใจผีตัวจริงที่ตามประกบตัวทุกคนอยู่

เมื่อผีจี้กแล้วเติบโตใหญ่เต็มขึ้น
มันจะเข้าครอบงำใจมนุษย์จนดำมืด
ใจมนุษย์ยิ่งมืด ผีจี้กแล้วก็จะยิ่งมีฤทธิ์มาก
ขนาดที่ดลใจให้เห็นต้นไม้ในบ้าน
เป็นรูปภูตผีปีศาจเสาะห่มคุกคาม
ชวนให้ชนลูกเกรียวเสียวสั่นหลังได้ไม่เล็ก

บางคืนผีจิ้งก็หลอกหลอนหมูเหมียวอย่างหนัก
ถึงขนาดที่สมองปั่นป่วนอลหม่าน
ไม่เป็นอันหลับอันนอน
คืนหนึ่ง เธอรู้สึกราวกับใกล้จะเห็นผี
ผีกำลังจะฉกกัดหรือรัดคอให้ตายอยู่เดี๋ยวนี

หมูเหมียวถูกผีจี้กั้วกดันจนแทบหายใจไม่ออก
ไม่กล้าแม้แต่จะลุกจากที่นอน
ในที่สุดก็ทนไม่ไหว
ตะโกนร้องเรียกคุณแม่กลับบ้าน

คุณแม่ได้ยินเสียงเรียกของหมูเหมียว
ก็รีบวิ่งมาหา พอมาถึงก็ถามว่า
"เกิดอะไรขึ้นหรือลูก?"
เธอได้แต่ตอบว่า
"หมูเหมียวกั้วผี!"
"ไหนล่ะ! ผีอยู่ที่ไหนกัน?"
"ไม่รู้ค่ะ!"
แล้วหมูเหมียวก็ได้แต่ซุกตัว
นอนหนุนตักคุณแม่ด้วยมือไม้สั่นเทา

"แม่จะบอกความลับให้ แม่เห็นผีได้นะ
และตอนนี้ก็มีผีอยู่กับหมูเหมียวด้วย!"

หมูเหมียวถึงกับหน้าซีด เหลียวหน้าเหลียวหลังล่อกล่ก ก่อนถามว่า

"มันอยู่ตรงไหนเหรอคะ?"

แม่ชี้นิ้วไปที่ศีรษะของลูกสาวแล้วตอบว่า

"อยู่ตรงกลางหัวของลูกเลยจ้ะ

มันดำมืดมาก

มันน่ากลัวที่สุดในจักรวาล

มันชื่อว่า **ผีจี้กิ้ว**

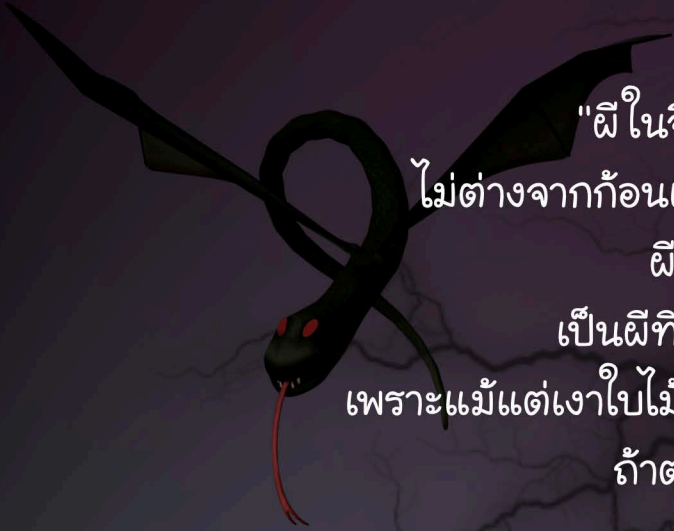
ตอนที่มันอยู่ในหัวของเรา

เราจะรู้สึกถึงความคละคลุ้ง

ของกลุ่มเมฆหมอกแห่งความมืด

ของผีจี้กิ้วได้อย่างชัดเจน"

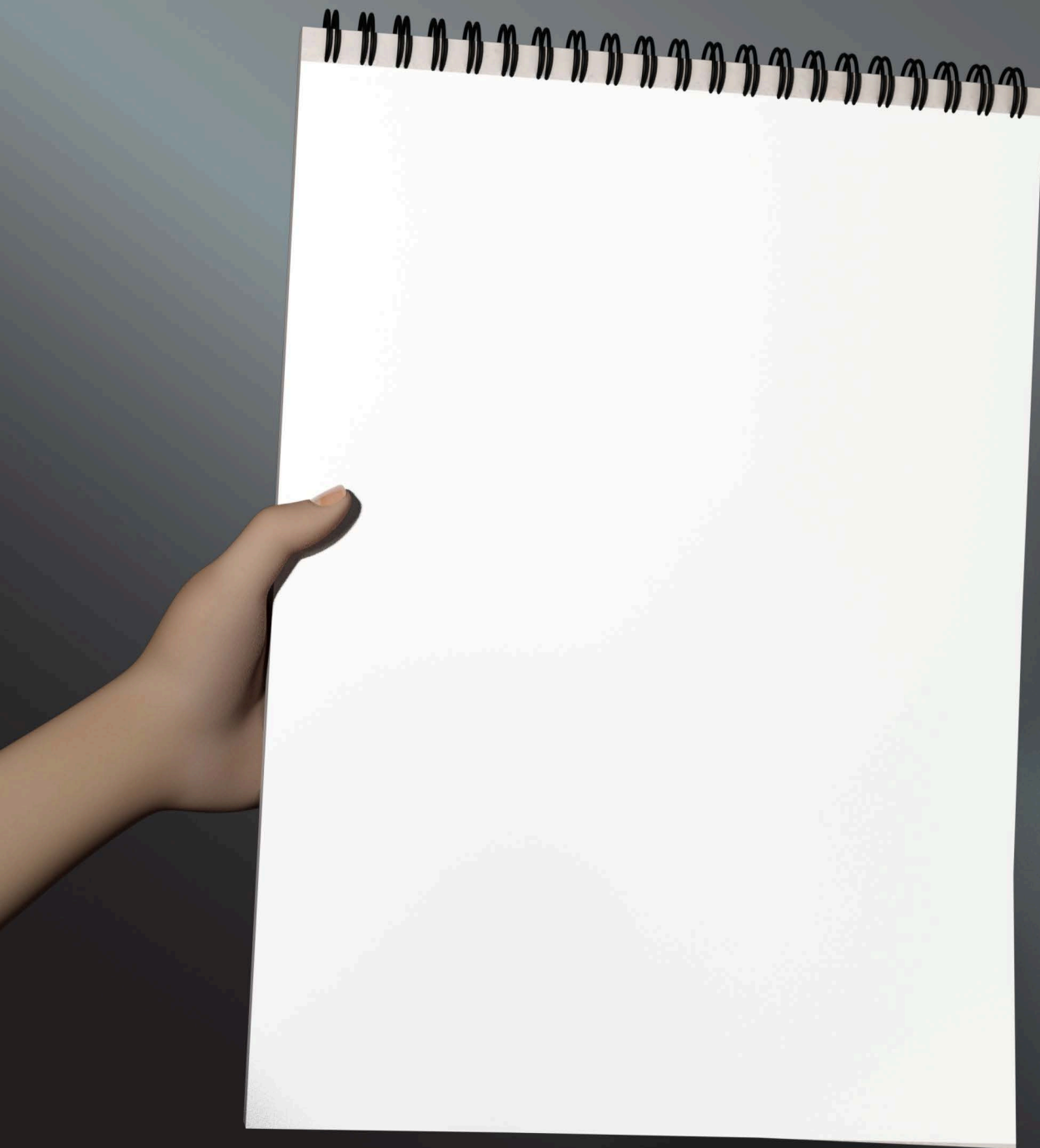

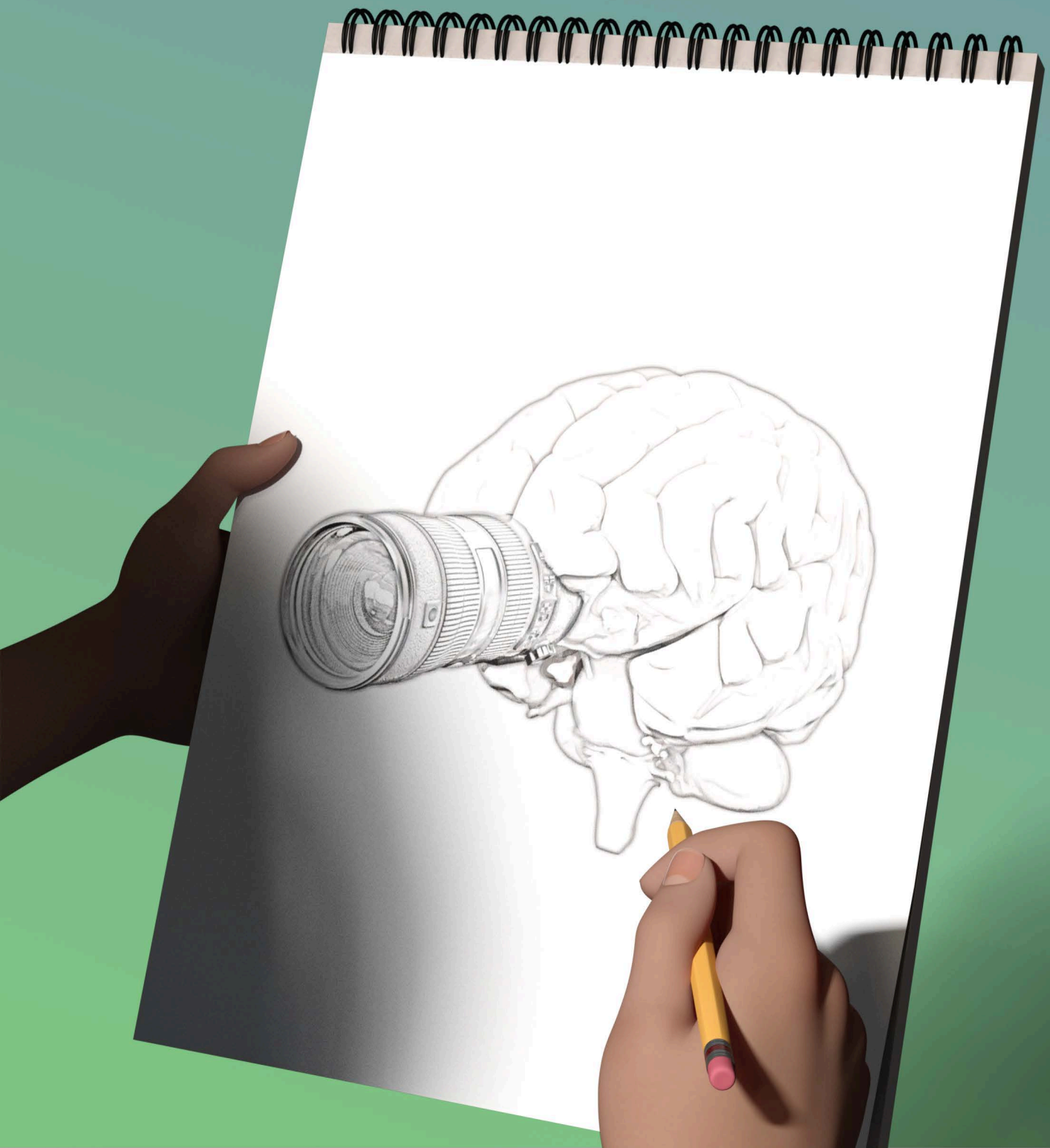
"ผีในจินตนาการเป็นแค่ผีกระจก
ไม่ต่างจากก้อนเมฆที่เปลี่ยนรูปร่างไปเรื่อยๆ
ผีจิ้งจอกต่างหาก เป็นผีหัวหน้า
เป็นผีที่อันตรายต่อใจหมายเลขหนึ่ง
เพราะแม้แต่เงาไปไม้ มันก็ทำให้คนนึกว่าผีหลอก
ถ้าตกใจมากก็ถึงขั้นช็อกตายได้!"

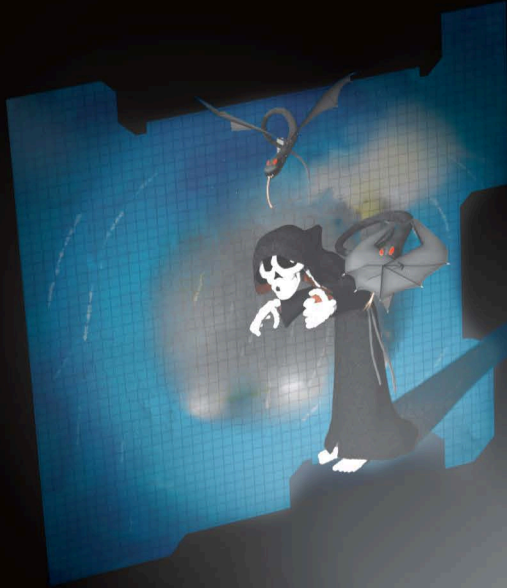
แม่นำกระดาษมา แล้วให้หมูเหมียววาดผีที่คิดว่าหน้าตาน่ากลัวที่สุด
หมูเหมียวคิดถึงเขี้ยว คิดถึงตาปูดโปนแดงๆ แล้วก็บอกว่าไม่กล้าวาด
เธอไม่แน่ใจว่าผีที่หน้ากลัวที่สุดควรมีหน้าตาแบบไหนกันแน่

แม่ของหนูเหมียววาดรูปสมองติดเลนส์ถ่ายภาพ
แล้วบอกว่า นี่แหละ! ฝึที่นากลัวที่สุดในจักรวาล
หนูเหมียวมองงงๆ สงสัยว่ามันน่ากลัวตรงไหน

เมื่ออธิบายว่า
สมองคนก็เหมือนเครื่องฉายหนัง
เจอความมืดแล้วฉายภาพผีลอะเทอะ
ฉายให้ตัวเองดูเอง แล้วก็พวาเอง
ผีตัวจริงยังไม่ทันต้องมาให้เห็นเ็น
ฉะนั้น สมองคนถึงน่ากลัวกว่าผีอีก
ทั้งชีวิตของหลายคน
ไม่เคยเจอผีตัวจริงเลยสักครั้ง
แต่กลับถูกสมองของตัวเอง
ฉายภาพหลอกเป็นพันๆหน

แม่สอนให้ไหว้พ่อแม่ ไหว้ครู
ไหว้ด้วยใจ ไม่ใช่สักแต่พนมมือไหว้ไปอย่างนั้นเอง
ใจที่อ่อนน้อมจะทำให้สมองสร้างภาพของนางฟ้าหน้าตาสวยๆ
คุ้มครองเราไม่ให้ผีซึ้กแล้วมาคุกคามได้ง่ายๆ

แม่ยังสอนอีกว่า ความกลัวผี ก็คือการกลัวความดำมืดของจิตใจตัวเอง
หากเรากล้าทำดี ไม่อายที่จะทำดี
ก็จะมีแสงสว่างทางใจมาขับไล่ความมืด ช่วยให้หายกลัวได้เอง
ครั้งหนึ่ง หมูเหมียวเลยกล้าขอให้พ่อจอดรถ
เพื่อสละผ้าห่มที่ตนรักให้กับคุณตาไร้บ้าน ซึ่งกำลังนอนหนาวอยู่ที่ข้างทาง

แม่บอกว่า ที่สำคัญที่สุด คือ อย่าทำตนเป็นที่ตั้งแห่งความกลัว
อย่าหลอกให้คนหวาดกลัว แต่ตั้งอกตั้งใจปลอมให้คนหายกลัว
แล้วความกลัวจะหายไปจากใจเราด้วย
หมูเหมียวจึงชอบปลอมเพื่อนทุกคนที่ถูกแก๊ง ฎูกรังแกเสมอ

หมุเหมียวโตขึ้นเป็นจิตแพทย์
เพราะอยากช่วยให้คนอื่นเลิกหวาดกลัวอย่างไร้เหตุผล
พลังความสว่างของบัวบานจึงเจิดจ้า
แม้ตกอยู่ในความมืด เธอก็รู้สึกหัวใจยังส่องสว่างให้เห็นทางไปเสมอ

จอมเทพได้รับชัยชนะไปอย่างง่ายดาย
นั่นก็เพราะมีพ่อแม่ของหมูเหมียวเป็นแนวร่วมอยู่แล้ว
จอมมารต้องจดจำไว้แม่นๆว่า
แสงสว่างจากหัวใจ ชับไล่ได้แม้แต่ความมืดรอบตัว
และหัวใจที่กล้าทำดี จะไม่มีผีที่น่าหวาดผวา
ปรากฏร่างชั่วร้ายขึ้นมาในใจได้เลย!

พรีเมียมทรด
ไฮโดรเจลอาบน้ำ:ฟู่ใหญ่

แต่เพื่อล้างหัว

แชมพูสำหรับเด็ก
จอบทฟ

ภัยไอทีที่มีต่อเด็ก

เสียงไซ้

ผีแสงฟ้า
มันน่าเวดกว่า
ผีในความมืด
มาก!

eyeGuard

ជីវ័ងឆ្មារ

หนึ่งในผีที่น่าเกลียด แล้วก็น่ารำคาญที่สุดของจอมมาร
เห็นจะไม่มีอะไรเกิน **ผีฟุ้งซ่าน**
พวกมันเหมือนแมลงหวี่แมลงวัน
ที่รบกวนมนุษย์ได้ทั้งวันทั้งคืนไปตลอดชีวิต
ทุกคนถูกผีฟุ้งซ่านรังแกตั้งแต่ยังเป็นเด็กที่ไม่มีทางสู้กันทั้งนั้น

ไม่ค่อยมีพ่อแม่บอกลูกๆว่า ถ้าปล่อยใจฟุ้งซ่านไปเรื่อยตั้งแต่เด็กๆ
โตขึ้นจะเป็นคนคิดมาก อยากหยุดก็หยุดไม่ได้
ไม่ต้องมีใครรบกวนจิตใจ อยู่เฉยๆก็รำคาญตัวเองได้
คนแก่หลายคนเพิ่งรู้ตัวในช่วงท้ายๆว่า
ที่แสวงหามานานทั้งชีวิตไม่ใช่อะไร มากไปกว่าการสงบใจก่อนตาย

เด็กชาย เพราะพอ ก็เป็นอีกคน
ที่นอนไม่ค่อยหลับ

เพราะช่วงเวลาสำคัญที่ต้องพักผ่อนตอนกลางคืนนั้น
ฝูงผีฟุ้งซ่านเข้ากระหน้าโจมตีหนักที่สุด
พวกมันรุมตอมเพราะพอไม่หยุด ไม่มีการปราณหรือสงสารแต่อย่างใด
กระทั่งเพราะพอต้องนอนพลิกตัวกระสับกระส่ายด้วยความรำคาญจัด
แต่ก็ไม่ทราบจะขับไล่พวกมันให้พ้นจากหัวด้วยท่าไหน
ยิ่งใช้เวลานอนนานขึ้นเท่าไร ฝูงผียิ่งรวมกลุ่มรวมก้อนได้ใหญ่โตขึ้นเท่านั้น

อันที่จริงผีฟุ้งซ่านมีเล่ห์เหลี่ยมแพรวพราว
พวกมันไม่ได้ทำตัวเป็นศัตรูแต่แรก
ทว่าตั้งต้นจากการแปลงร่างเป็น ผีवादวิมาน
ชวนเพราะพอวาดภาพของเล่นที่อยากได้
ซึ่งเพราะพอกก็เพลิดเพลिनไปกับพวกมันมาก

มีอยู่หลายคืน ที่เพราะพอสนุกไปกับผีฟุ้งซ่าน
ยิ่งดึกยิ่งคึกคัก ไม่มีทีท่าว่าจะอยากหลับอยากนอนลงง่ายๆ
ทั้งที่ไม่ได้มีภาพของเล่นปรากฏ แต่แค่มีฝูงผีตีปีกบินพืบพ้ออยู่ในหัว
ก็รู้สึว่ามันแล้ว คันเนื้อคันตัว นึกคึกอยากเต้นแรงเต้นกาแล้ว

ผีฟุ้งซ่านยังเจ้าเล่ห์ร้ายลึกกว่านั้นอีก คือพวกมันรู้ล่วงหน้า
เมื่อใดเด็กๆ คึกหน้าจนเหนื่อย ก็จะรำคาญผีฟุ้งซ่านในหัว
อยากขับไล่ฝูงผีฟุ้งซ่านไปให้พ้นๆ ตัว
เมื่อนั้น หัวหน้าที่ใหญ่ของผีฟุ้งซ่านก็จะแก๊งทำทีเป็น **เทพห้ามใจ**
คล้ายจะเป็นพระเอกมาช่วยปิดกั้นผีฟุ้งซ่าน
แต่ที่แท้มันคือ **ผีกลั่นใจ** ที่มาอุดปากอุดจมูก
ให้เกิดความจุกอก อึดอัดแทบหายใจไม่ออกต่างหาก
ซึ่งนั่นก็เลยทำให้ยิ่งเพิ่มจำนวนผีฟุ้งซ่านหนักเข้าไปอีก
พูดง่ายๆ ยิ่งห้ามไม่ให้ฟุ้ง ยิ่งย่องเข้าไปใหญ่

จอมเทพส่ง เทพสงบสุข

ลงมาต่อสู้กับกองทัพผีฟุ้งซ่าน
โดยการดลใจให้เพราะพออยากหลับ

อยากฝันดี อยากนอนเอากำลัง
เพื่อตื่นเช้าขึ้นมาพบกับความสดใส

แต่เทพสงบสุข

ก็ไม่อาจเข้าถึงตัวเพราะพอได้ทุกคืน

เนื่องจากหลายคืน

กองทัพผีฟุ้งซ่านหนาแน่นเกินจะฝ่าเข้าไปไหว

จอมเทพเห็นทำไมไหว
อย่างไรเด็กๆก็เอาตัวรอดไม่ได้แน่
แถมต่อให้มีเทพอีกองค์คอยช่วยก็ไม่พอ
ทางเดียวที่จะช่วยได้ยิ่งกว่าเทพยดา
ก็คือมีพ่อแม่ที่เปล่งประกาย
พลังความสุขแบบจอมเทพมาอยู่กับลูก

แค่ได้อยู่ใกล้รัศมีความสุข
กับความอบอุ่นอ่อนโยนจากพ่อแม่
ก็เท่ากับได้รับความคุ้มครอง
ให้ปลอดภัยจากกองทัพผีพุ่งซ่านได้แล้วระดับหนึ่ง

เด็กที่โชคดีในโลกนี้มีอยู่มาก แต่เด็กที่โชคดีที่สุด
คือเด็กที่พ่อแม่ประกาศสงครามกับผีฟุ้งซ่านในหัวของลูกตรงๆ
เพราะถ้ารบชนะ เด็กคนนั้นก็จะมีความสุขไปตลอดชีวิต
เหมือนเช่นเพราะพ่อ ที่พ่อแม่รู้วิธีพาเทพสงบสุขมาหาลูก
บางทีก็ผ่านการเล่านิทานสอนใจที่สนุกसान
หรือบางทีก็ผ่านการพูดคุยถึงเรื่องราวต่างๆในระหว่างวันของลูก

พ่อแม่ไม่ได้เป็นแค่ที่พึ่งให้กับลูก แต่ยังสอนให้ลูกพึ่งพาตัวเองได้ด้วย
อย่างเช่นที่พ่อแม่สอนให้เพราะพอสร้างที่พึ่งของตัวเอง
เริ่มจากการชี้ให้เห็นว่าลมหายใจมีอยู่ ๓ แบบ
แบบแรก คือ **ลมหายใจจอมมาร**
เป็นลมหายใจสั้น อึดอัด
คนที่มีลมหายใจของจอมมารจะรู้สึกอ่อนแอ
เหมือนเดินหงอยอยู่ในม่านหมอกมืดหม่น
มองไปข้างหน้าได้แคบจำกัด
หลับตาลงเหมือนจะถูกดูดเข้าหลุมดำทุกที

แบบที่สอง คือ **ลมหายใจมนุษย์**
เป็นลมหายใจพอเลี้ยงชีวิตให้มีความสุขตามอัตภาพ
สั้นยาวตามอารมณ์ ไม่ค่อยเป็นที่รับรู้
ป้องกันผีพุ่งซ่านไม่ได้ แต่ขณะเดียวกันก็ไม่เพิ่มจำนวนพวกมันด้วย
คนทั่วไปมักไม่รู้สึกรถึงลมหายใจชนิดนี้บ่อยนัก
นานๆทีจะรู้สึกก็เมื่อถอนใจโล่งอก หายใจยาวเอากำลัง
หรือเป่าปากเล่นเท่านั้น

แบบที่สาม คือ ลมหายใจจอมเทพ
เป็นสายลมหายใจที่ยืดยาว นุ่มนวล และชุ่มชื้น อย่างเป็นไปเอง
ทำให้หัวหูล่อง เบาสบายเหมือนลอยได้
และเมื่อเบาสบายได้นานถึงจุดหนึ่ง
หัวใจก็จะส่องแสงแจ่มจ้าอย่างใหญ่
ราวกับได้ไปพบจอมเทพบนสวรรค์เลยทีเดียว

เมื่อเพราะพออยากมีลมหายใจของจอมเทพบ้าง
คุณพ่อก็สอนให้เริ่มง่ายๆ
จากการหัดหายใจช้าๆ ยาวๆ
โดยเอามือวางทาบนาน้ำท้อง เพื่อจะได้รู้ว่าตอนหายใจยาวช้าๆ
ท้องจะค่อยๆพองขยายออกจนสุด
ก่อนจะค่อยๆแฟบลงทีละน้อย
โดยไม่มีความเกร็งเนื้อตัวแม้แต่นิดเดียว
มือก็อ่อน เท้าก็อ่อน ผ่อนคลาย สบายไปหมด

พ่อให้เพราะพอฝึกลากลมหายใจเข้าๆ ยาวๆ อยู่หลายวัน จนกระทั่งเห็นว่าเพราะพอหายใจยาวได้เป็นอัตโนมัติ ไม่มีความฝืนแล้ว พ่อก็เริ่มให้เพราะพอฝึกตริ่งสายตาดูนิ่งๆ ด้วยการสร้างเป้าล่อสายตา ประคบนิ้ว ปลายนิ้วแตะปลายนิ้ววางบนอก ให้เกิดช่องว่างสามเหลี่ยม พอหลับตาลง ก็มองทะลุเปลือกตาไปจับที่ช่องว่างนั้นนิ่งๆ สบายๆ กระทั่งเหมือนเห็นสายลมวิ่งผ่านช่องว่างระหว่างมือได้เอง คุณพ่อกับเพราะพอเรียกมันว่า 'ลมหายใจลอดห่วงแสนสนุก'

สุดยอดของการฝึกมีลมหายใจจอมเทพ
คือการถือกำเนิด **วาโยเทพ** ซึ่งไม่ใช่เทพจากภายนอก
แต่เป็นเทพแห่งสายลมในร่างกายมนุษย์ที่คอยปราบผีทุกชนิด
เช่น เมื่อใดก็ตามที่เพราะพอถูกผีฟุ้งซ่านรบกวน
เขาจะหลับตาลง ลากลมเข้าทางจมูกช้าๆ
แล้วค่อยๆเป่าปากระบายลมออกยาวๆ
โดยเลี้ยงไปที่ใจกลางกองทัพผีฟุ้งซ่านในหัว
เพียงเท่านั้น เพราะพอก็จะเห็นพวกมันโดนรัศมีความสว่างของวาโยเทพ
แผ่ซ่านเข้าไปซัดให้ร่วงแตก กระเด็นไกลไปเป็นโยชน์เสมอ

ยิ่งเพราะพอโตขึ้นเท่าไร ใจก็ยิ่งเย็น นิ่ง สว่าง
และว่างจากการรบกวนของผีฟุ้งซ่านมากขึ้นเท่านั้น
พอผีฟุ้งซ่านไม่มารบกวน
เขาก็มีเวลามากมายกับการศึกษาหาความรู้
แล้วก็มีหัวใจโล่งว่างสว่างไสว
พร้อมจะคิดค้น สร้างสรรค์สิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ
ชนิดที่ไม่มีใครเคยคิดได้มาก่อน

ในที่สุดเพราะพอก็กลายเป็นนักประดิษฐ์ระดับโลก
เมื่อเขาสรางประวัติศาสตร์ ด้วยการใช้เทคโนโลยีล้ำยุค
เปิดไปการทำงานของจอมมาร
และพิสูจน์ได้ถึงการมีอยู่จริงของจอมเทพ

จอมเทพหน้าบานอย่างไม่กลัวการเปิดเผยตัวเอง
อีกทั้งไม่เกรงว่าใครจะหนีหายไปจากเกมระหว่างตนกับจอมมารด้วย
เพราะรู้ว่าถ้าหายไปเลย ก็จะได้เป็นสุขแบบไม่ต้องกลับมาเป็นทุกข์อีก
และการได้เพราะพอเป็นพวก ก็ถือเป็นชัยชนะที่ยิ่งใหญ่ที่สุดครั้งหนึ่ง
เนื่องจากเพราะพอเพียงคนเดียว
สามารถชักนำคนอื่นอีกเป็นล้านให้มาเข้าข้างจอมเทพได้

ในทางกลับกัน จอมมารสะดุ้งผวากับคนอย่างเพราะพอนี่ที่สุด
เนื่องจากจอมมารเป็นพวกหวาดกลัวการถูกเปิดโปงความไม่ดีไม่งาม
และเกรงว่าจะมีผู้คนหลังไหลออกจากเกมมากมาย
จนไม่เหลือใครให้ใช้เป็นเบี้ยเล่น
เพื่อเก็บแต้มได้อีกต่อไป!

นิทานจบ คุยไม่จบ

เมื่อใดก็ตามที่เกิดเสียงแจ๊ซๆเรียกร้องขึ้นมาว่า "พ่อจ๋าแม่จ๋า! ลูกอยากฟังนิทานจัง!"

คุณควรรู้นั้นเป็นโอกาสทอง และสิ่งที่คุณควรได้ยินจริงๆด้วยใจ คือ

"ลูกพร้อมจะให้พ่อจ๋าแม่จ๋ากำหนดทิศทางชีวิตลูกแล้วละ!"

ครับ! นิทานสำคัญได้ขนาดนั้น ขอให้นิทานสนุกจริงเถอะ ใจลูกพร้อมจะเปิดรับเต็มที่อยู่แล้ว
ราวกับมันเป็นเรื่องจริงที่น่าติดตาม และเขาก็แค่ผลลัพธ์ในตอนจบเท่ากับเรื่องที่เกิดกับเขาเอง
เหมือนเช่นที่ถ้าเขาสมัครใจเลือกเป็นพวกของจอมเทพบ่อยๆ เขาก็จะจำตัวเองว่าเป็นพวกของจอมเทพจริงๆ
หรือเหมือนกับที่เขาจำว่าอารมณ์ดีคือเทพ อารมณ์ร้ายคือมาร ความจำที่ฝังแน่นนั้นก็เลยไม่ออกไปตลอดชีวิต
ใช้เป็นแนวทางตัดสินใจอะไรๆในชีวิตได้ตลอดไป

แล้วนิทานนั้น ถ้าติดอยู่ในใจลูกอย่างเหนียวแน่น ลูกก็จะชวนคุณคุยซ้ำแล้วซ้ำเล่าไม่เลิก
คุณจึงมีสิทธิ์ให้นิทานเป็นเครื่องมือสอดแทรกสิ่งที่ต้องการลงไปในชีวิตลูกได้ทุกเรื่อง
ขอเพียงสิ่งที่จะสอดแทรกนั้น เป็นไปในทิศเดียวกับทางสีขาวที่เขาเลือกเถอะ

หากศาสนาของคุณ คือการนับถือพระเจ้าเป็นสรณะ แน่แน่นอน คุณต่อ ยอดนิทานจอมเทพง่ายนิดเดียว
อธิบายไปเลยว่าการสมัครเป็นพรรคพวกของจอมเทพ ก็คือการมีใจคารวะ ทุ่มเทหมดหัวใจให้กับพระผู้เป็นเจ้า
ผู้อยู่ในมิติแห่งความเป็นนิรันดร์ ท่านสอนให้เราเลือกข้างดี มีน้ำใสใจสะอาดกับทุกชีวิตบนโลก

หากศาสนาของคุณ คือการทำความเข้าใจทวิลักษณ์ พลังลบและพลังบวก ความมืดและความสว่าง
หยินและหยาง บาบและบุญ ก็ให้อธิบายว่าจอมมารกับจอมเทพคือสิ่งเหล่านั้น ลูกอยากเข้าข้างฝ่ายไหน
เต็มใจเลือกที่จะมืดหรือสว่าง ก็ให้เป็นไปตามใจชอบ คุณแสดงภาพให้เขาเห็นหมดแล้วว่า
จิตวิญญาณข้างมืดข้างสว่างเป็นอย่างไร และจะเกิดอะไรขึ้นกับตัวเขาหลังเลือกข้าง

หากศาสนาของคุณ คือการเข้าให้ถึงพระนิพพาน ก็อาจสรุปให้ลูกฟังว่า ทำยที่สุดแล้ว
ทั้งหมดของการเลือกเป็นคนชั่ว ก็คือการส่งต่อแต่มีมืดเพิ่มให้กับด้านมืดของจักรวาล
และทั้งหมดของการเลือกเป็นคนดี ก็คือการเพิ่มคะแนสว่างให้กับด้านสว่างทางธรรมชาติ
ตัวเราเองไม่ได้อะไรมาจริงๆเลย เต็มยวดียวทุกอย่างก็ต้องหลุดมือไปจนหมด
พลังสว่างและพลังมืดเป็นผู้สร้างเรา ทั้งคู่แอบแฝงอยู่ในตัวเรา รบรากันในหัวใจเรา แย่งชิงจะเป็นเจ้าของเรา
แต่ไม่ได้มีฝ่ายไหนหวังดีกับเราเลย แค่อัสร้างเหยื่อหลอกล่อให้เราเลือกข้าง ข้างดีตรงรางวัล ข้างร้ายลงโทษ
จบชีวิตหนึ่งก็รับโทษหรือรับรางวัลเป็นตัวตนอะไรสักอย่างชั่วคราว แล้วก็ต้องสิ้นสูญตัวตนนั้นไป
เพื่อเลือกข้างใหม่กันอีก เสี่ยงผิดเสี่ยงถูกกันใหม่กันอีก มีการตรางรางวัลและลงโทษกันอีก
เมื่อรู้ทางออกจากเกมเสียได้ ก็เท่ากับรู้ทางออกจากวงจรแห่งความไม่รู้โอ้หน้อเห็นอันเป็นทุกข์เสียได้!

แชมพูสระผม จอมเทพ

ทั้งเด็กและผู้ใหญ่
ที่อาบน้ำอุ่นเป็นประจำ
จะพบว่าผิวแห้ง รู้สึกคัน
แชมพูสระผม 'จอมเทพ' ช่วยได้
หลังอาบน้ำ ผิวคุณจะนุ่มลื่น
จนอาจสงสัยว่า
ล้างสบู่ออกไม่หมดหรือเปล่า
แต่แท้จริงแล้วนั่นคือ
ผิวที่แข็งแรงขึ้น ชุ่มชื้นขึ้น
ที่จะกลายเป็นความสบายใจ
ไม่มีกลิ่นน้ำอุ่นอีกเลย!

แต่เพื่อสั่งซื้อ

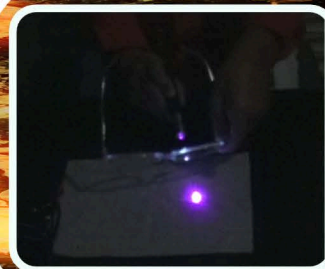

eyeguard

ใส่อยู่ซะพ่อ!
เห็นไหม? ผมไม่ลืม
เอาอายุการ์ด
มาด้วยหรอก!

ดูการ
ทดสอบ
แว่น

แว่น-
ป้องกัน

แต่ **เข้าร่วม**

‘จอมเทพ’ เป็นเรื่องแรกของซีรีส์ ‘นิทานล้างโลก’
ซึ่งผมตั้งใจทำออกมาให้ต่อเนื่อง
เพราะความต่อเนื่องเท่านั้น
ที่ช่วยสร้างรากฐานของโลกใหม่
ใบที่สะอาดกว่าเดิมให้ลูกหลานเราได้จริง
ขอเชิญร่วมเป็นสปอนเซอร์โฆษณา
เพื่อให้อีบุ๊กแจกฟรีได้อย่างน้อยเดือนละหนึ่งตอน
โฆษณาที่ได้ลงจะติดอยู่กับอีบุ๊กตอนนั้นตลอดไป

ลงโฆษณา

(082) 419-9595

drkookkai@gmail.com

LINE @howfarbooks

แชมพูสบู่เหลวจอมเทพ
มี Sodium Hyaluronate
ที่ใช้แล้วคุณจะสัมผัสได้
ถึงผิวนุ่มชุ่มชื้นตั้งแต่ครั้งแรกที่ใช้
คุณผู้หญิงจะรู้สึกว่าการ
อาบน้ำแร่แช่น้ำนมได้
ส่วนคุณผู้ชายจะรู้สึกขบใจ
เมื่อใช้แบบขวดเดียวจบ
แทนทั้งแชมพูและสบู่ทำความสะอาด
ตั้งแต่หัวจรดเท้า!

แต่เพื่อสิ่งนี้

eyeguard

- ราคาถูกกว่าแว่นคุณภาพสูงระดับเดียวกัน
- มีทั้งสำหรับเด็กและผู้ใหญ่
- นอกจากป้องกันแสงฟ้าจากจอ ยังป้องกันรังสียูวีได้อีกด้วย
- มีรุ่นที่สามารถใช้แทนแว่นกันแดด ปรับเลนส์อัตโนมัติ
- สั่งตัดแว่นตามค่าสายตาได้ทาง LINE @eyeguard

eyeguard

eyeguardgroup.com

(086) 665-9446

สั่งซื้อ

และแล้วคุณก็เห็นว่า
อารมณ์ของตัวเองมีหน้าตา
เป็นปีศาจ เป็นทเวดา
เลยเลือกเป็นทเวดากัน

290.-

ISBN 978-616774306-6

9 786167 743066

facebook.com/dungtrin